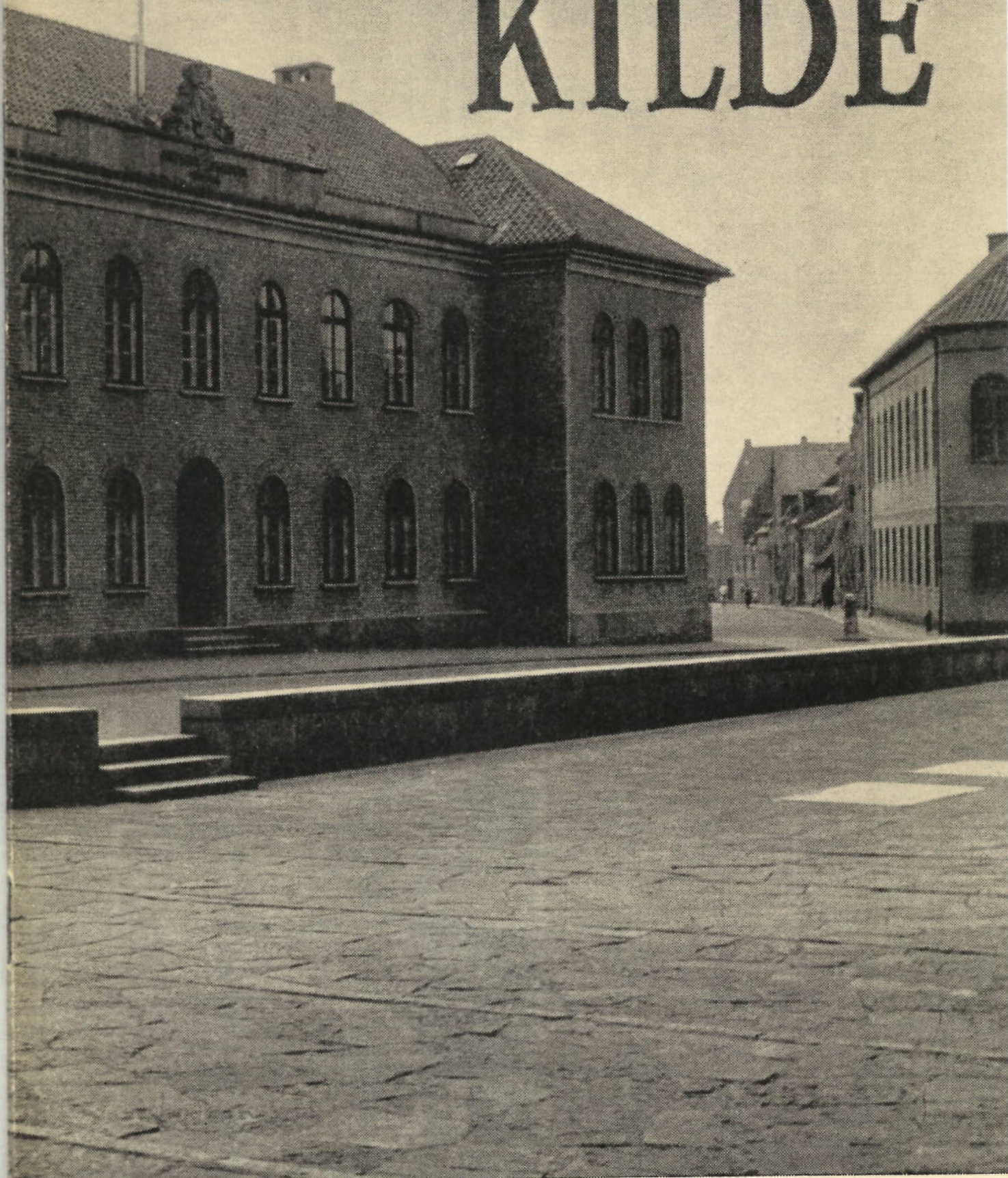

ROARS KILDE

ÅRSSKRIFT FOR ROSKILDENSER-SAMFUNDET

Nr. 27 OKTOBER 1955

ROARS KILDE

ÅRSSKRIFT FOR ROSKILDENSER-SAMFUNDET

Nr. 37 — OKTOBER — 1955

IN MEMORIAM

Indenfor to måneder har Roskildenser-Samfundet haft den sorg at miste to af sine mest skattede bestyrelsesmedlemmer, Axel Werner, vor kasserer, den 11. august d. å. og Knud Michelsen, vor næstformand, den 3. oktober. For dem begge gik langvarig lidelse forud for døden, som sikkert er kommet som en befrielse.

Vore tanker går i første række til fru Werner, som er så nær knyttet til vort Samfund, og som var sin mand en storartet støtte under hans arbejde for R.-S. og under hans lange sygdom, og til Knud Michelsens nærmeste. Dem rammer sorgen og savnet hårdest.

Men også i Roskildenser-Samfundet og særlig inden for bestyrelsen sørger vi og føler savnet ved, at to af vore gamle kolleger og kammerater er gået bort. De var jo — bortset fra Rørdam — de to ældste i anciennitet inden for bestyrelsen. Werner blev indvalgt i 1922 og har hele tiden siden da været vor kasserer, og Michelsen — indvalgt i 1920

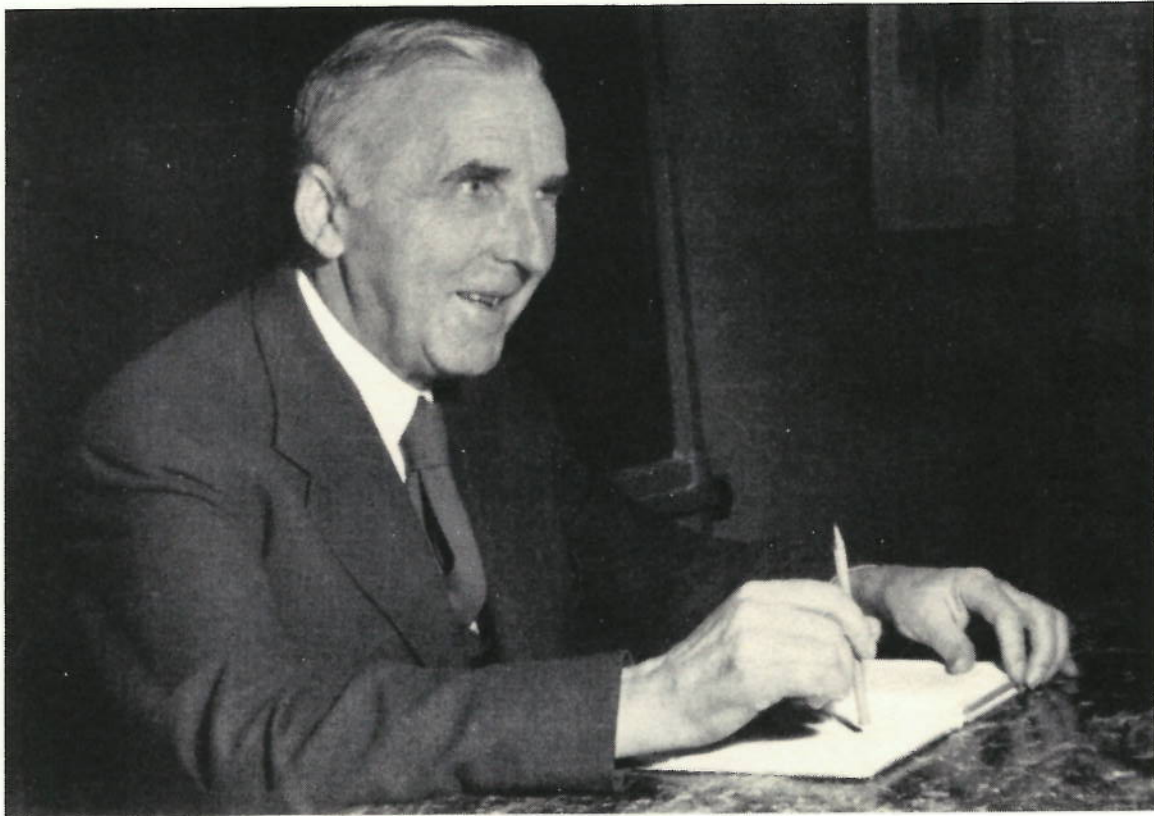
— var i mange år næstformand og medlem af det særlige udvalg, som leder studie- og understøttelsesfondens virksomhed. De har altså begge haft en usædvanlig lang funktionstid — henholdsvis 33 og 35 år — et vidnesbyrd om deres glødende interesse og trofasthed over for vort skolesamfund og for den tillid, de nød hos vore medlemmer.

Vi, der havde den glæde at arbejde sammen med dem i bestyrelsen, lærte dem begge at kende som mænd, der var præget af deres hengivenhed for og kærlighed til Roskilde og Roskilde Katedralskole, — ikke så underligt, når man tænker på, at Werner havde et livs langt virke ved vor gamle skole, og at Michelsen så at sige var født ind i og vokset op i dette milieu. Vi føler, at vi har mistet ikke blot to kolleger og kammerater, men også to gode gamle venner, som vi vil savne dybt og længe.

Æret være deres minde iblandt os!

København, i oktober 1955.

Sprechler.

Lektor Axel Werner

13.-9. 1889 — 11.-8. 1955

Den 11. august i år — på skolens sidste sommerferiedag — lukkede lektor Werner sine trætte øjne i døden, kun 67 år gammel. Han skulle ikke sammen med sine kolleger næste dag gå ind ad skoleporten for at begynde det nye skoleår. I stedet førtes hans kiste dagen før forbi skolen, der hilste ham med flaget på halv stang, og videre til Bispebjerg Krematorium, hvorfra han blev bisat i stilhed den 15. august. Hans urne blev nedsat på Østre Kirkegård i Roskilde på hans 67-års fødselsdag, den 13. september.

Alle lektor Werners gamle elever vil sørge over aldrig mere at skulle møde hans venlige smil og trykke hans gode hånd, men de af os, der fulgte hans kamp med døden, vil ikke sørge. Vi vil

savne ham, men kan i sandhed sige, at det var godt, han fik fred. Den uhyggelige sygdom, som ingen holder af at nævne ved navn, forårsagede ham gennem måneder svære lidelser, som han uden klage bar, støttet og hjulpet af sin trofaste Emmy. I lange perioder lå han på sygehuset, men han fik lykkeligvis lov til at dø hjemme. Hans seng blev flyttet ind i hans arbejdsværelse, og her — med udsigt til sit arbejdsbord og sine kære bøger — udåndede han. Som det så ofte er tilfældet, vidste han under sin sygdom ikke, at han bar døden i sig; tværtimod glædede han sig i klare øjeblikke til den dag, da han igen skulle betræde sit kateder, men det skulle ikke være så.

Lektor Werner var fra Kalundborg

og blev i 1906 student fra skolen, som han i 1921 vendte tilbage til som lærer. Hurtigt gjorde Roskildenser-Samfundet brug af ham som kasserer, en post, han med iver og omhu beklædte til sin død. Som kontakttled mellem skolen og Roskildenser-Samfundet var hans betydning uvurderlig. I arbejdet blev han bistået af fru Emmy Werner, og Axel og Emmy blev uden overdrivelse de populære ansigter ved vore fester. Roskildenser-Samfundet skylder dem begge overordentlig megen tak for deres store indsats i foreningens tjeneste.

Da lektor Werner for 34 år siden kom til skolen, hørte den, der skriver disse linjer, til en af de klasser, som den unge adjunkt straks overtog. Det var, ligesom en ny tid holdt sit indtog på skolen med ham og de øvrige unge lærere, der kom i de år. De talte med os som med ligemænd, de åbnede deres hjem for os, holdt af os og lod os mærke det — uden frygt for at tabe ansigt eller terræn.

Lektor Werners undervisning var præget af naturlig ligefremhed og venlighed. Hans disciplinarmidler bestod i et omfattende kendskab til sine fag og en udtalt evne til at fængsle os, hvorfor anmærkninger, lussinger og slige sager hos ham var ukendte begreber. Det var ham magtpåliggende at få åbnet vore øjne for storheden i den tyske verdenslitteratur, og mange gamle elever takker ham derfor den dag i dag. Han gav os sig selv i sin undervisning. Han var altid ens. Der var tryghed og varme ved ham. Han vandt vore hjerter og beholdt dem livet igennem.

Lektor Werner var for os gamle elever en del af skolen og en meget stor del af Roskildenser-Samfundet. Der er tomt efter ham. Det er vemodigt at tænke på, at vi ikke skal møde ham mere.

Vor ven er død, men minderne om ham og hans fine menneskelige egenskaber vil leve videre i hans gamle elevers sind.

Hans Rønø.

Knud Michelsen

18.-6.-1883 — 3.-10.-1955

Knud Michelsen kendte jeg af omtale, længe inden jeg traf ham personlig. Hans far, min latinlærer i Roskilde, overlærer Kr. Mikkelsen, forsømte aldrig en lejlighed til med stolthed at omtale "min søn Knud". Stoltheden var berettiget. Ganske vist var sønnen ikke gået i faderens fodspor som lærd filolog. Han var ikke engang blevet student — men var gået ud af skolen med det, der dengang

hed IV. klasses hovedeksamen. Men han var en smuk og begavet ung mand, der havde valgt at skabe sig en karriere indenfor det moderne forretningsliv, berejst, sprogkyndig og med en viden, der omfattede helt andre felter end faderens.

Vort personlige bekendtskab daterer sig fra en ret stormfuld generalforsamling i Roskildenser-samfundet i efteråret

1920, da fabrikant Knud Michelsen og grosserer A. Melby blev valgt ind i bestyrelsen som repræsentanter for den opposition, som forlangte, at der skulle "ske noget". Fabrikanten viste sig at være identisk med "min søn Knud"; det distraherende ch i navnet skyldtes, at præsten havde stavet forkert i kirkebogen. Han hed godt nok Mikkelsen ligesom den gamle overlærer.

Roskildenser-samfundets første bestyrelse havde udelukkende bestået af akademikere, og det var ganske afgjort af betydning, at den fik tilført nyt blod gennem de to praktiske forretningsmænd. Mens Melby navnlig tog sig af foreningens sammenkomster, gennemførte Københavnsaftnerne og sørgede for underholdning af bedste kvalitet, interesserede Michelsen sig for foreningens økonomi og filantropiske arbejde. Begge var medlemmer af forretningsudvalget, og i 1947 blev Michelsen foreningens næstformand, et hverv, hvortil hans repræsentative evner gjorde ham særdeles velegnet.

Som den impulsive natur, han var, kunne hans stillingtagen under bestyrelsesmøderne undertiden være noget uberegnelig. Men han gik altid helt og fuldt ind for sine standpunkter, og jeg lærte snart, at han var en værdifuld forbunds-fælle. Derfor gjorde jeg mig det til en regel altid på forhånd at drøfte de sager, der havde min særlige interesse, med ham. Så vidste jeg, hvor jeg havde ham, og om jeg kunne regne med hans støtte. I redaktionsudvalget, som vi begge var medlemmer af, holdt han altid på, at vi skulle have så smukt og godt et medlemsblad, som vor økonomi overhovedet tillod, og han var en god rådgiver, hvad den rent tekniske side af sagen angik.

Knud Michelsen var på mange punkter en konservativ natur, og han kunne undertiden lufte ligefrem reaktionære anskuelser; på den anden side satte han stor pris på den moderne ungdom og var dens ivrige talsmand. Derfor faldt det ganske naturligt, at han blev valgt ind i studie- og understøttelsesfondens bestyrelse, og det var ham en stor glæde at kunne være med til at hjælpe unge kammerater i vej. Han nød også samværet med de unge ved vore sammenkomster. Jeg er glad ved at kunne mindes ham — sådan som han var ved den sidste sammenkomst, han deltog i. Sammen med et par af vore unge kvindelige aktører fik jeg ham til at opgive at gå tidligt hjem; han slog sig ned ved bordet hos os og passiarede muntert, fortalte historier og charmerede de to unge damer ved sit chevalereske væsen. Jeg tvivler ikke om, at han den aften virkelig følte sig ung og glad, skønt jeg godt ved, at hans helbred allerede den gang gav anledning til bekymring. Først, da han rejste sig fra bordet og tog afsked med en gestus, der ligesom bad om overbærenhed, så jeg, hvor ældet han var. — Dog er det uforståeligt, at denne gestus skulle blive en afsked for stedse.

Man kan dårligt nævne Knud Michelsen uden i samme åndedrag at nævne Peter Brock. De to gamle skolekammerater grundlagde i 1905 et firma til fremstilling og forhandling af optiske instrumenter, Brock & Michelsen, og det forbilledlige samarbejde mellem de to chefer, der supplerede hinanden fortræffeligt, prægede hele ånden i virksomheden. Lige fra starten repræsenterede Brock & Michelsen, der hurtigt blev et af de førende indenfor branchen, det verdens-

kendte tyske optikerfirma Carl Zeiss, Jena, og Knud Michelsen knyttede mange forbindelser i Tyskland, ikke blot forretningsmæssige, men også af personlig art. Han lagde aldrig skjul på, at han beundrede tyskerne videnskabelige og tekniske præstationer, ligesom han på mange områder følte sig tiltrukket af det bedste indenfor tysk ånd og kultur. Dette førte til, at han under krigen og besættelsen udsatte sig for at blive betragtet som "tysk-orienteret"; men alle, der kendte ham nærmere, vidste, at hans nationale sindelag var hævet over enhver diskussion. Han hørte blot ikke til dem, der stak sine meninger under stolen, skiftede dem endnu mindre, eftersom vinden blæste.

Knud Michelsen blev sent gift og tidligt enkemand. De fleste af os vil bevare mindet om ham som en ældre, lidt ensom kavalier — grand-seigneur og gourmet (han lagde selv stor vægt på forskellen mellem "gourmet" og "gourmand")

— eller lad mig benytte det fremmede sprog, han selv trods alt holdt mest af, og kalde ham en "feinschmecker". Dette ord har jo nemlig også en overført betydning, der dækker hans livsindstilling. Knud Michelsen elskede livets festsider — men ikke den løsslupne, vulgære livsnydelse. Han forstod at skabe festivitas om sin person — enten det nu var ved en af foreningens store middage, en intim bestyrelsesfrokost eller en beskeden kop the for redaktionsudvalgets medlemmer. Så blomstrede hans konversations-talent, så foldede han sig ud i improviserede taler. Men lige så hyggelig var han på tomandshånd, blot han mærkede den personlige kontakt.

Han var et meget charmerende menneske.

Den dag, da lektor Werner blev bisat, fik jeg at vide, at vi også måtte regne med snart at miste Knud Michelsen. Helt uforberedt var jeg ikke, men det kom alligevel som et chock for mig. Jeg kunne dårligt tro det. Werner havde jeg set adskillige gange i den periode, da han mere og mere mærkedes af sygdommen, sidst da bestyrelsens medlemmer besøgte ham på Amtssygehuset mellem translokationen og rusfesten i sommer. Vi var forberedte. Der var ingen tvivl om, at det var et farvel. Michelsen derimod gemte sig med sin sygdom. På Sankt Elisabeths hospital, hvor han tilbragte den sidste lange og svære tid, var besøg forbudt, og de, der trodsede forbudet, fik nærmest indtryk af, at de ikke var velkomne. Jeg kan godt tænke mig, at det for en mand med Knud Michelsens mentalitet var naturligt at trække sig tilbage for at dø ensom.

Holger Rørdam.

Da latinen sad i højsædet

Decus carum Daciae. — Hvor sandt kan man ikke sige disse ord om Roskilde: Danmarks dejlige pryde! Nu som for snart tusind år siden har navnet Roskilde haft en klang ud over det sædvanlige. Talende er minderne om kongegerning og åndsliv. Vel er staden ikke længere de levende kongers by. Det er fortidens konger og åndsfyrster, som nu lader deres røster høre fra domkirkens hvælv og krypt. Men bispestad og lærdomssæde for de levende er byen dog endnu, om end ikke helt på samme måde som for adskillige hundrede år siden, da Absalon celebrerede messen, eller Jens Grand var domprovst — dengang da kirke og skole var så intimt forbundne, at de næsten var eet. Store forandringer er sket i tidens løb, størst måske da reformationen i nogen grad løsnede den nære forbindelse mellem disse to faktorer i åndslivet. Og dog er domkirken og katedralskolen stadig uløseligt knyttet sammen, thi af domkirken og dens domkapitel voksede den lærde skole op.

I den tidlige middelalder var de lærde skoler nær knyttet til kirke og kloster. De vordende gejstlige blev uddannet til deres fremtidige virke af de mænd, der selv forrettede den gejstlige tjeneste. Det var en af domkapitlets gerninger at uddanne de vordende præster og at føre de unge fra pogeskolens første lærdom til en højere undervisning, hvor latinen og theologien, korlæsning og korsang var vigtige sysler ved siden af den kirketjeneste, som de unge efterhånden blev betroet at udføre, førend de efter endt uddannelse kunne modtage præstevielser.

Endnu medens danskerne spredte rædsel og skræk om sig syd- og vestpå og hverken kunne læse eller skrive, havde man forlængst i de sydlige lande oprettet lærde skoler ved domkirkerne. Medens vikingehøvdingene brændte klostre

og kirker og ihjelslog munke og præster, skildrede heldige overlevende de rædsler, som de nordiske barbarer spredte om sig. Under de sidste vikingekonger nåede kristendommen hertil, og med den fulgte kendskab til skrift og latin, om end sæderne næppe mildnedes synderligt derved. Med kirkernes fremvækst skabtes skoler, så at vore barbariske forfædre kunne få muligheder for at tilægge sig åndskultur og hengive sig til lærde materier.

Harald Blåtand lagde på en måde spiren til Roskildes åndsliv ved at bygge sin trækirke. Under hans søn, vikingekongen Svend Tveskæg, er måske allerede grunden til vor gamle skole lagt.

Vanskeligt er det at få rede på disse tidlige år af skolens liv og virke og at finde ud af, hvilke mennesker der måske dengang færdedes på de steder, hvor den første skole lå.

I korte og små glimt ser man dog allerede tidligt, at skolen har været en kendsgerning og antagelig også af en vis betydning. Mange navne kan man vel ikke nævne, og mange personer kan man ikke gribe om fra skolens middelalder. Enkelte småtræk om personer eller af dagligliv træder dog frem fra de bevarede kilder.

Kyndige og skarpsindige forskere som doktorerne Arhning og Otto har bragt lys over domkirkens tidlige historie og over de personer, som færdedes her i hine fjernede tider. Og det vil sikkert være vanskeligt at gøre dette lys klarere.

Meget kan kilderne fortælle os om skolen fra tiden efter reformationen, og mange navne på kendte personer træder da frem for os. Men selv fra de tidlige år kan vi få et lille billede af denne skole. Saxo fortæller i sin Danmarks-historie, gesta danorum, om den formastelige rektor, scholasticus Arnfastus, der var "canonicus Sancti Lucii, cholae

ministerio functus", og som krænkede bisp Wilhelms grav så groft, at himlens straf kom over ham i form af dødbringende sygdom. De forkerte lægemidler, som rektor Arnfast indtog for sin sygdom, bevirkede, at hans lever brast, og at han derefter brækkede den op i småstykker. Selve ærkebiskop Absalon havde under et sygebæseg hos rektoren set dette udslag af straf og lidelse. Men det er kun en enkelt rektors navn.

Lærergerningen var en del af domkapitlets virksomhed. Hver kannik havde pligt til at underholde en præstediscipel. De ældre disciple måtte ofte gøre tjeneste for deres respektive kanniker, når disse var forhindret. At være discipel var ikke altid en så behagelig eller nem sag. Hård legemlig tugt, latin til overmål, kirketjeneste og nattevågen ledsagedes ofte af fattigdom og sult. Fattigdom var i det hele taget i fortiden disciplenes værste svøbe. Men dengang som nu fandtes forstående mennesker, som med gaver og pengemidler søgte at hjælpe dem og derved at fremme lærdommens trivsel. Roskildebispen Jakob Erlandsøn var en af dem, der søgte at bøde på fattigdommen og derved satte sig et navn i skolens historie. Da han i 1253 stiftede Duebrødre Hospital, indsatte han en bestemmelse i fundatsen, som sikrede 12 flittige og velgennede disciple kost og logi i stiftelsen i en fjern og stille afkrog, så at deres studier ikke skulle forstyrres af verdslig tummel og adspredelse. Tilmed fik to af de dygtigste mulighed for at udvide deres kundskaber ved gratis studieophold ved universitetet i Paris. Også kong Christian I oprettede legater, først for to senere for seks disciple, som skulle have mad og øl. Seinestadens universitet var et centrum for tidens lærdom. Her — ligesom iøvrigt i Rom — mødtes tidens lærde fra mange lande. Danmark sendte i middelalderen adskillige gejstlige dertil. En Roskilde-kannik, Peder Arnfast, oprettede tilmed et collegium Dacicum for flittige og begavede danske viden-

skabsdyrkere. Roskilde kan være stolt heraf. Thi det er mange af de til domkirke og skole knyttede lærde, som søgte til Paris for at studere. Mænd som Absalon, Sunesønnerne, Jens Grand er blandt de store danske, som studerede i Seinestaden. Det kunne man gøre uden sproglige vanskeligheder, thi latinen var internationalt sprog. Det beherskedes af dem alle. På det sprog talte og skrev man.

Med middelalderens slutning begyndte det at gå tilbage med latinen, selvom den stadig dyrkedes i rigt mål ved de lærde skoler. Forhadet blev den hos de disciple, der måtte lære den efter Peder Laales ordsprog:

Denne mand, om hvis person og oprindelse vi så godt som intet véd (en usikker tradition siger, at han var skolemand i Roskilde), og hvis gravsted vi heller ikke kender, havde i sin ordsprogssamling sentenser på et så særpræget eller måske snarere middelmådigt latin, at de var vanskelige at bruge som lærestof. Ikke desto mindre blev den i det 15. århundrede anvendt som lærebog. På grund af de åndelige og legemlige smerter, som Roskilde-disciplene måtte lide under tilegnelsen af latinen, voksede hadet til Peder Laale. Selv Kristiern II ønskede at se hans bog brændt på bål af bøddelen, og en tradition fra det 17. århundrede beretter, at disciplene hævned sig grumt på den forhadte ordsprogsamler ved at trampe på hans gravsten, der fandtes i en af latinskolens klasser.

Der kunne tages mange navne frem — navne på store og fortjente mænd i Danmarks historie: Kristiern Pedersen, Niels Hemmingsen, Hans Taysen — man kan fortsætte helt op til vor egen tid med navne på disciple fra den gamle latinske i domkirkens ly. Men det ville tage tid og fylde megen plads, dersom blot en del af de berømteste, selv fra de fjerne tider, skulle bringes frem i dagens lys.

Ada Bruhn Hoffmeyer.

Formløst brev fra en 60-års jubilær

Kære fik. Andersen-Rosendal!

De har ret. Jeg har lovet Dem et lille stykke til "Roars Kilde", fordi jeg i år er 60 års jubilær. De kender letsindige løfter og deres konsekvenser. Men jeg er jo selv redaktør, og der bliver vel ikke andet for, end at jeg må forsøge at opfylde løftet. Jeg ved blot ikke, hvad jeg skal skrive. Skal jeg være højtidelig og hylde skolen og lærerne, eller skal jeg følge de små stier og fortælle om mit liv i Roskilde i de to år, det var mig beskåret at gå i skolen? Begge dele er vanskelige. Jeg er blevet mindre og mindre højtidelig med årene, og der er jo desuden skrevet så uendelig meget i "Roars Kilde" om skolen og lærerne også fra mine år (1893—95). Jeg kan såmænd ikke sige noget nyt. Hvad de små oplevelser angår, så var der ærlig talt forbavsende få. Jeg var efter en undervisningsmæssig noget forsømt periode kommet ind på skolen for på to år at nå det bedst mulige resultat, og det gjorde jeg. Men der var ikke tid til mange sidespring. Jeg vandrede daglig først fra Rughavevænget, senere fra Sct. Jørgensbjerg til skolen og spadserede hver lørdag ud til hjemmet i Jyllinge og søndag aften tilbage igen. Mine kammerater? Det er både for sent og for tidligt at skrive om dem. For sent, fordi de med een undtagelse alle er døde, for tidligt, fordi de endnu lever i mindet på godt og ondt, og jeg har ikke lyst til at fælde nogen dom. Skolehistorier? Jeg synes ikke, de, jeg har i erindringen, har interesse for andre. Forelskelser? Ikke i Roskilde. Jeg blev i det hele taget aldrig

rigtig roskildenser. De kan se det af dette lille — hidtil utrykte! — vers, som stammer fra tiden omkring århundredskiftet.

Jeg kom en dag til byen hist ved fjorden,
en junidag med sol om kirkens fløje,
med diset lys om strandens fjerne høje,
som skiller hav og himmel ad mod norden.

Og som jeg så mod stadens spir og tinder,
randt mig i hu de halvt forglemte dage,
der svandt imellem disse lave tage,
og jeg blev syg af savn og gamle minder.

Men mindets syner ejed ingen lise,
de var som hverdagslivet grå og tomme,
de talte kun om arbejde, som er omme,
og nynnede ingen tyst og munter vise.

Ak, fandtes der blandt dem kun dette ene,
der bringer hjertets strenge til at sitre,
da lod jeg glad min stammes navn forvitre,
som de, der hugtes ind i kirkens stene.

Men disse minder uden fryd og tåre
er frugter lig, som ingen kerne gemme,
de klinger for mig som en moders stemme,
der græder stille ved en udøbts bære.

Det lyder jo temmelig trist. Jeg kan dog føje til, at jeg senere mange gange har besøgt Roskilde og oplevet adskilligt der, som kunne behandles lyrisk. Men det har altså ikke noget med selve de to skoleår at gøre.

Alligevel: Jeg kender alle Danmarks købstæder, og der er mange af dem, jeg holder meget af. Men der er tre, der løfter sig ud fra alle de andre, fordi de rører hjertet på en ganske særlig måde. Det er barndomsparadiset Odense, skolebyen Roskilde og livets by København. Derfor kan jeg slutte dette lille petit-stykke — sæt det endelig med petit! —

med at forsikre Dem, at der ligger en stor del af mit hjerte begravet mellem domkirken og skolen. Om jeg ikke vidste det i år 1900, så ved jeg det nu. Og så håber jeg, De er tilfreds med disse såre fattige linier.

Deres hengivne

Povl Engelstoft.

Lektor Aksel Sørensen

5.-10. 1891 — 15.-5. 1955.

Den 15. maj 1955 døde lektor *Aksel Sørensen* efter at have virket som lærer ved Roskilde Katedralskole gennem 35 år.

Aksel Sørensen havde af naturen et glad og muntret sind. Hans gode humør, naturlige og ligefremme omgangsform og store veloplagthed, fysisk som åndeligt, var værdifulde egenskaber for ham, såvel i hans daglige skolegerning, som når skolen kaldte til fest: Til skolebal (hvor var han selv en fortrinlig danser), til skolekomedie (hvilken fremragende skuespiller han var!), til muntret samvær med Esløv-lærere og -gymnasiaster o. s. v. Han var den fødte "maitre des plaisirs". Naturligvis gjorde disse egenskaber sig også gældende i selskabeligt samvær med den snævrere kreds af kolleger. Vi er mange, der vil mindes hans glade røst, når han med sang satte stemningen i vejret. Et gammelt tysk ordsprog siger: "Böse Leute haben keine Lieder" — Aksel Sørensen havde mange muntre viser, som han glædede andre med.

Aksel Sørensen var dog ikke blot den glade og muntre mand. Han var samtidig en alvorlig mand med ansvars-

følelse overfor sin gerning og de unge, der var ham betroet. Og selv om han ikke bar sit hjerte uden på vesten, bankede det varmt.

Indenfor kollegernes kreds var han altid beskeden og tilbageholdende, ikke af mange ord. Men han var en god og loyal kollega, altid ens, man vidste, hvor man havde ham.

Blandt skolens elever havde han vundet sig mange venner, og han huskede dem og fulgte dem med interesse gennem årene og glædede sig, når han atter traf sammen med dem. Således for to år siden, da en herboende 25-års studenterjubilær på skolens translokationsdag samlede ikke blot sine gamle klassekammerater, men også gamle lærere hos sig i sin villa. Da toges minderne frem af deres dybe gem og lyste op. Da vi stod ude på græsplænen, spurgte en af

jubilarene, om lektor Sørensen endnu kunne slå et kraftspring som i gamle dage, ja, han opfordrede ham dertil. Og virkelig: Sørensen slog et kraftspring, sikkert og elegant!

Da var allerede den sygdom begyndt, der to år senere lagde den tidligere så stærke og så livsglade mand i graven.

Kræfterne tog efterhånden af, men han bevarede til sin sidste stund sit vennesæle og trofaste sind.

Alle, der kendte ham, måtte holde af ham, og de er blevet fyldt med vemod ved hans død. Personlig skylder jeg denne gode kollega en dyb tak.

J. O. Arbnung.

HROAR

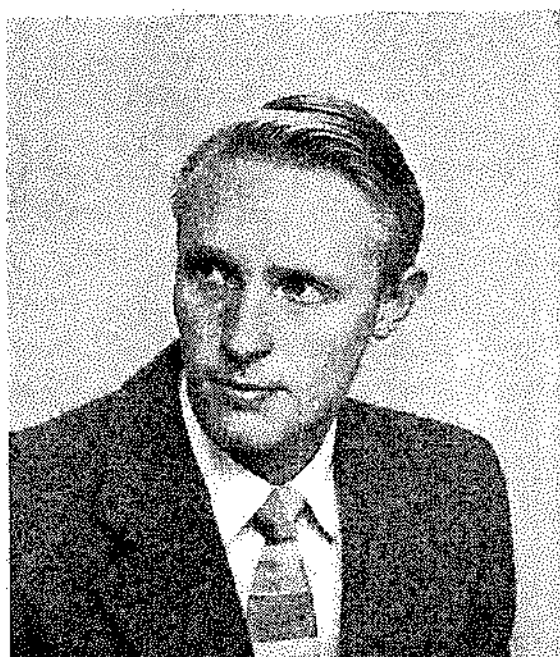

Den nuværende formand for HROAR, Per Hors, fortæller her lidt om foreningen, som den er i dag.

I året 1886 var der en af Katedralskolens elever, der fik den geniale idé at starte en gymnasieforening på skolen under navnet HROAR. Denne forening eksisterer endnu, og de fleste læsere har jo sikkert — på et eller andet tidspunkt — stiftet bekendtskab med den, men da HROAR stadig har skiftet ansigt gennem årene, kan det måske have interesse at høre lidt om, hvordan foreningen ser ud i dag.

Det har altid været et omdiskuteret spørgsmål, hvem der skal have lov til at være medlem. Den startede vel nærmest som en eksklusiv diskussionsklub for 3 g's drenge, men nu er HROAR blevet så demokratisk, at hele gymnasiet — både drenge og piger — og tillige realklassen er medlemmer (sidstnævnte dog uden stemme- og valgret).

I klubbens love er hovedformålet — som det vel altid har været — at styrke kammeratskabet mellem skolens elever og

give dem oplysning om aktuelle problemer.

Vor opgave med at styrke kammeratskabet søger vi at løse ved at afholde forskellige fester (sold) og kammeratskabsaftener med dans samt udvikle et hyggeligt klubliv med skak-, musik- og fotoaftener.

Vi afholder 3 store "sold" om året, hvoraf julesoldet er det største. Her begynder vi med den traditionelle spisning i gymnastiksalen, hvorunder der synges en sang (som går på den samme melodi

år efter år), efter sangen holder rektor festtalen, og formanden taler for pigerne. Derefter går vi op i festsalen, der ligesom gymnastiksalen er smukt udsmykket, og danser til ud på natten. I løbet af aftenen er der underholdning af skolens elever (det såkaldte "Pallas", der før i tiden fungerede som en slags diskussionsprotokol, som samtlige medlemmer var pligtige til at skrive i), og senere på aftenen kommer en kendt kunstner. Ved andre "solder" er der kun dans og Pallas.

I løbet af året sørger vi desuden for nogle kammeratskabsaftener med dans til kl. 11,30.

Den nuværende bestyrelse har genoprettet en del underafdelinger af HROAR, hvor medlemmerne kan få lejlighed til under hyggeligt samvær at spille skak, diskutere og høre musik (særlig jazz) og give hinanden tips og oplysninger om fotografering.

Vor anden opgave — at give medlemmerne oplysning om aktuelle problemer — prøver vi at opfylde ved tre månedlige lørdagsaftener, hvor vi får mere eller mindre prominente folk til at holde foredrag.

Politiske diskussionsaftener — som før i tiden satte deres præg på HROAR — er ved at uddø. Vi nøjes nu med at lytte til folk, som er inde i politik, og lade dem diskutere for os, thi de fleste af os kan ikke klart overskue og tage stilling til de politiske programmer af i dag. Dog kommer tungebåndene på gied, hvis vi sætter et stort udenrigspolitisk emne op til debat under titlen: Har de politiske partier glemt deres ideologier?

Inden for litteraturen plejer vi at have en forfatter til at holde foredrag eller

læse egne værker. Desuden forbereder vi en aften om kulturradikalisme, ligesom vi også prøver at skaffe folk til en diskussion om kirken og ungdommen. Henimod jul kommer en erhvervsvejledningsaften.

Mens der til vore fester er fuldt hus, ser vi kun en fjerdedel af medlemmerne til vore foredrag, hvilket vel skyldes, at vi holder møde hver lørdag, og at medlemmerne er spredt over hele Sjælland.

At HROAR ved visse lejligheder også kan få betydning for hele skolen, har vi et eksempel på ved indførelsen af præfektssystemet på skolen.

Vi havde arrangeret en diskussionsaften mellem lærere og elever under titlen: "Skul det vær' nødvendigt?" Her blev sagt mange drøje sandheder, som dog hovedsagelig blev rettet mod eleverne. Særlig havde lektor Johannsen en hel masse på hjerte, som mandede ud i hans tiltro til, at skolens forhold ville blive bedre, hvis man indførte præfektssystem på skolen.

Lektor Johannsens forslag vandt tilslutning hos hele forsamlingen, og man enedes om at nedsætte et udvalg (bestående af 3 lærere og 3 elever) til at forberede en eventuel muliggørelse af systemet og desuden forelægge det for rektor.

Rektor og hele lærerpersonalet gik ind for tanken, og efter sommerferien blev de første præfekter udnævnt. Der er nu en dreng og en pige på hver etage, som skal sørge for, at eleverne kommer ud i frikvartererne, at der er orden i klasserne, og at man går nogenlunde roligt og ensrettet på gangene. Desuden er der en dreng og en pige, der er "gårdhunde", d. v. s. sørger for, at eleverne

kommet rettidigt til skole om morgenen, at de ikke forlader skolens mure uden tilladelse, og at der er roligt i skolegården. Tillige er der en dreng, som hjælper til i skolens bibliotek.

Disse præfeker har indtil nu vist sig opgaven voksen og er — selvom de undertiden bliver nødt til at straffe nogle lovovertrædere — stadig kammerater

med de andre elever. De bliver respekteret lige så meget som lærerne, blot på en mere venskabelig måde.

Endnu er hele nyordningen i støbeskeen, men jeg tror, at hvis det fortsætter som det er begyndt, vil skolen — både lærere og elever — kunne få megen glæde og nytte af præfektsystemet.

Per Hors.

En kammeratlig rundbordspassiar

Det var et imponerende stort antal 25 års studenterjubilare, der mødte frem ved rusfesten på "Fjordvilla" i sommer. Man kunne tro, at det var årstiden, der havde fristet så mange til at genoplive minderne fra for 25 år siden. Men det er ikke første gang, dette hold er mødt mandstærkt op ved Roskildenser-Samfundets fester og — med et mildt udtryk — bidraget væsentligt til stemningen.

På translokationsdagen samledes så mange af dem, der var i stand til det, i skolegården sammen med lærere og elever. Bagefter var der en fornøjelig frokost hos en af klassens piger, som er bosat i Roskilde. Ved middagen om aftenen satte de som sædvanlig et fornøjeligt præg på hele stemningen, og da de efter middagen forlod salen, blev de hilst med klapsalver af de unge dimittender.

Når et hold kan snakke sammen en hel dag, må de have meget på hjerte, og "Roars Kilde"s redaktion fandt derfor på at invitere syv repræsentanter for denne bemærkelsesværdige årgang til en

lille rundbordspassiar for at søge at finde ud af, hvori den adskilte sig fra andre studenterårgange fra vor gamle skole. For nemheds skyld præsenterer vi dem ved deres fornavne: Troels, Eigil, Frode, Hermod, Liszie, Eggert og Poul. Troels blev desværre forhindret, men hans ånd svævede over den kammeratlige kreds, for så vidt som hans navn ofte var på deres læber. De andre mødte, og det blev en meget hyggelig og fornøjelig aften.

Vi begyndte med at spørge:

— Var det en flok særlig begavede unge mennesker, der for 25 år siden blev dimitteret fra Roskilde Katedralskole?

— Det var i hvert fald en ualmindelig livlig klasse. Vi var flinke til at holde lærerne vågne.

— Og der var formodentlig et godt sammenhold allerede i skoletiden?

— Det var der.

— Og I har holdt forbindelsen vedlige siden?

— Nej, egentlig ikke. Vi er ikke kommet sammen privat. Men så snart

der var en lejlighed til det, troppede vi op. Vi har været samlede i Roskilde for at fejre både 10, 15 og 20 års jubilæum, inden vi modtog den officielle indbydelse i år i anledning af 25 års jubilæet.

— Hvordan skabtes det sammenhold i skoletiden, der siden har stået sin prøve så smukt?

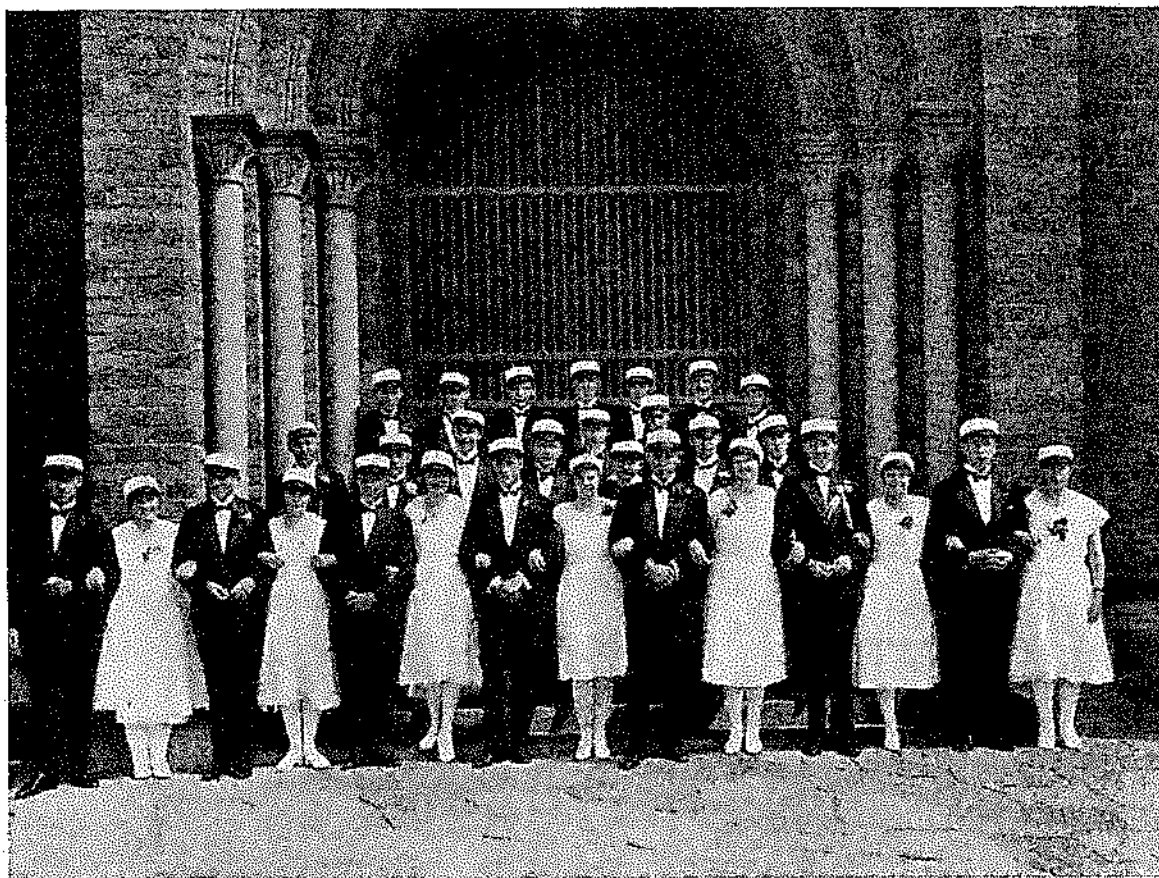
— Vi holdt allerede dengang meget af at feste og benyttede enhver lejlighed til det. Så var der også skolerejserne, navnlig besøgene i Esløv, hvor vi forelskede os i de søde svenske piger, der gjorde genvisit hos os. Men også turen til Bornholm sammen med Ilsøe og Sørensens var fornøjelig. Pengene til disse ture skaffede vi ved hjælp af en bødekasse. Der var bøder for at sige en dårlig vittighed, og det resulterede naturligvis

i, at alle vittigheder blev erklærede for dårlige. Der var bøde for at vippe på stolen, sidde med hånden i lommen og mange andre ting. Det gjaldt naturligvis også for læreren. Blev stiebøgerne ikke afleveret i rette tid, vankede der også bøde til alle parter.

— Klubben "Hroar"?

— Ja, også den var der vældigt liv i. Vi holdt møder hver eneste lørdag hele vinteren igennem.

— Vi må også nævne sporten, sagde Eggert. Kan I huske fodboldbanen ved gasværket og klaredammen med dens uappetitlige og stinkende indhold? Når en bold røg midt ud i bassinet, blev en af de letteste drenge sendt ud for at hente den balancerende over mudderet ved hjælp af en lang stage. Og svømmeundervisningen på badeanstalten ved

25 års studenterjubilæerne

havnen! Vandet er vist ikke blevet renere siden den gang, men vi lærte trods alt at dykke efter en sandsæk. Læreren stod oppe på broen og holdt fast i en snor, der var bundet i sækken. Og så hændte det jo, at vi rykkede i den, så også han fik et ufrivilligt bad.

Det ene minde kaldte det andet frem, og vi fik en hel del muntre historier fra skoletiden. Om kammerater og lærere — naturligvis mest det sidste. Der var en anekdote om hver især — og en bunke om rektor Boëtius, hvis bidende repliker og kvikke svar var berømte.

— Kan I huske, siger Poul bl. a., at Bomand engang sagde til os: — Hvis man kunne købe jer for, hvad I er værd, og sælge jer for, hvad I selv tror, I er værd, kunne man gøre en virkelig fin forretning!

— Og kan I så også huske dengang, da jeg havde skrevet "Troels" på alle vinduerne lige fra stueetagen til kvisten, hvor vi havde vores klasse, siger Eggert. Da Bomand lidt senere kom på inspektion, sluttede han med at sige: — Troels, min søde dreng, tåbers navne står alle vegne. — Det drøbende blik, Troels sendte mig, glemmer jeg aldrig.

Der var også en historie om, hvordan rektor engang kom i knibe. Han plejede altid at vandre frem og tilbage mellem bordene i klassen, og så en dag flyttede de skarns knægte rækkerne tættere sammen og væddede om, hvorvidt Bomand kunne slippe igennem eller ej. Resultatet var, at han blev hængende midt i den snævre passage.

De fandt i det hele taget på meget.

— Men det var nu os matematikere, der var værst! sagde Hermod.

— Ja, vi sproglige var mere normale;

kom det omgående fra Frode. Men vi havde jo også pigerne.

— Vi havde det nu sjovt dengang, vedblev Hermod. Det kan ikke være nær så spændende at gå i skole nu. Når jeg som lærer fortæller mine elever om min skoletid, tror de simpelthen, det er løgn. Men de synes, det er mægtig spændende.

— Åh, mon der er stor forskel? siger Poul. Mine børn er da slet ikke i tvivl om, at det er rigtigt, hvad jeg fortæller om min skoletid.

— De har dig til bedste, Poul! Børnene er måske ikke anderledes nu. Men lærerne ..... der er jo slet ingen originaler mere.

Skoleballerne og skolekomedierne kom også på tale.

— Allerede da vi gik i I g, kom vi med i skolekomedien. Det var Hostrups "Feriegæsterne", der blev opført. Lizzie spillede den unge pige i stykket .....

— Ja, og jeg var rædsomt skuffet over, at jeg ikke kom til at spille sammen med Asger, som alle vi piger var meget forelskede i .....

— Men blev skoleballet ikke aflyst dengang? spørger Eigil.

— Hvorfor gjorde det det? Hvad lavede vi?

Der blev vild diskussion om, hvorfor ballet blev aflyst. Ingen kunne rigtig huske det. Men så havde klassen arrangeret et privat bal på Jernbanehotellet.

— Var der dengang endnu rigtige gammeldags baller med hvide handsker og balkort og kotillon?

— Nej, det var der ikke. Men vi havde karnevaller, hvor vi majede os ud og morede os dejligt.

Og da studentereksamen var overstået, blev der festet seks dage og nætter

Muntre 25 års jubilarer efter frokosten på translokationsdagen.

Siddende fra venstre: Overlæge, dr. med. Erhard Winge Flensborg, — fru Else Agnete Bille Martens, f. Rosenørn, — fru Lizzie Poul-Nielsen, f. Flensborg, — fru Lone Porsdal, f. Quistorff, — fru Margrete Larsen, f. Hansen.

2' række: Professor Eggert Knuth-Winterfeldt, — dyrlæge Bernhard Erland-Jensen, — kommandørkaptjn. Poul Würtz, — pastor Oluf Balslev, — lektor Hermod Andersen, — grosserer Poul Olsen, — pastor Fr. Lorenzen, — købmand Valdemar Leisner, — overlæge Troels Varming, — pastor Johannes Lorenzen, — læge Helge Alsbæk, — civilingeniør Poul Johansen, — tandlæge Frode Friberg-Nielsen, — landbr.kand., fuldmægtig Knud Felling, — ceremonimester Eigil Wern, — laboratoriefchef Hans Henning Hansen.

i træk. Den ene af festerne foregik på Lindenberg kro, hvortil de alle kørte i en stor flytteomnibus.

— Hver morgen, når Frode og jeg havde fulgt pigerne hjem, fortalte Hermod, mødte vi den samme betjent på Rådhusstorvet, og den sidste morgen sagde han til os: — Nu er der vist ikke noget som helst tilbage af den studentereksamen!

Gensynet 25 år efter var en stor oplevelse for dem alle. Nogle af dem

havde ikke set kammeraterne i al den tid, bl. a. var der en præst og en dyrlæge fra Nordjylland, som ikke havde været med til de andre jubilæer, og også for dem var det en oplevelse at mødes med de gamle kammerater. De kunne slet ikke holde op med at feste, og efter ballet på "Fjordvilla" drog man i samlet trop ud til Liszie og fortsatte dér til den lyse morgen.

Skal man sammenfatte resultatet af den aften sammen med de seks skolekam-

merater, må det blive, at de har haft et rigt menneskeligt udbytte af deres skoletid. Få af dem ses som sagt til daglig, men når de mødes til jubilæerne, kommer hele den gamle kammeratelige stemning øjeblikkelig frem. Måske har der også været kedelige tider for dem, men de er øjensynligt glemt totalt. Man hørte kun om de festlige og glade minder.

Den fornøjelige tone, der herskede blandt disse skolekammerater, burde lære alle fremtidige jubilarer, at det kan betale sig at komme til Roskildenser-Samfundets jubilærfester. De får forhåbentlig ved at læse dette en forståelse af, hvilken glæde og fornøjelse de skaber for sig selv og deres kammerater ved at komme.

Tilbageblik over min skoletid

Herved har jeg fornøjelsen at sende "Roars Kilde" min søns sidste skolestil, der i sin flabethed taler for sig selv. I min tid var en sådan stil blevet belønnet med en kraftig lussing, men dengang var lærerne heller ikke psykologer som nu. Det tør siges, at dansklærerens sluibemærkning taler sit tydelige sprog om, at lærerne af i dag ikke er slet så uforstående, som stilen lader ane. Her er den:

Når jeg ser tilbage på min skoletid, går det op for mig, at jeg faktisk har haft det helt godt. Jeg har opfattet skolen som et sted, hvor man kan have det sjovt og hyggeligt. „Det er da ikke meningen med den“, vil nogle lærere sige. Jo, det er det rigtig nok, mener jeg. Forholdet mellem lærer og elev er ikke godt, hvis læreren er en stivnakke, der ikke tåler snak i timerne eller en god vittighed fra andre end sig selv. Ikke mange forstår at tage en klasse, som den skal tages. Man skulle ikke tro, at de havde været børn engang selv. — — — Men det var jo tilbageblikket.

Da jeg kom i skole, var det på realskolen, da Allehelgens skole var besat af tyskerne. Mens vi gik dér, var der det mærkelige ved mig, at jeg, bange for at komme for sent, gik hjemmefra over en time før, jeg behøvede. Ak ja, det var dengang! Det kan tildels forklares derved, at vi først mødte kl. 2. Jeg udmærkede mig ikke særligt og var forøvrigt

en meget genert og tilbageholdende dreng, f. eks. husker jeg med tydelighed, at jeg sad og rystede ved navneopråbet i klassen, når jeg skulle sige mit navn eller måske bare ja. Senere gik det dog bedre, og da jeg ved 4. klasses afslutning kom hjem og meddelte, at jeg var blevet nr. 1, blev der forbavselse i hjemmet. Det havde mine forældre ikke regnet med, for allerede da gjorde min såkaldte dovenskab sig gældende. Jeg slap mærkeligt nok ind på Katedralskolen uden at have rørt en bog hjemme ud over lidt ekstraregning før prøven, når jeg skal holde mig helt til sandheden. Tal har aldrig været min stærke side.

Da jeg nu var sluppet ind på skolen, så jeg mig lidt omkring og sagde til mig selv: „Ja, her er jo meget rart“, og så satte jeg mig til rette på nederste bænk i midterrækken sammen med en vis lystig person. Da jeg jo ikke var vant til at læse lektier i den anden skole, kunne jeg heller ikke rigtigt bekvemme mig til det her, og derfor fik mine lærere straks fra begyndelsen et dårligt indtryk af mig, og det har de vist haft siden.

Jeg har tit været i modvind på grund af min „svingende flid“, som der så pænt stod i karakterbogen. Men sådan er jeg nu; det er ikke altid, jeg har lyst til at læse, og når jeg ikke har det, så er det meget svært at gøre det, og det må vel være det, man kalder dovenskab.

Vi havde det nu meget godt i mellem-

skolen. Vi lavede ikke meget, havde det sjovt med hinanden — og så disse små klasseforelæser. Vi holdt komité-, særlig te-møder før jule- og klassefester, og lejrskole, skoleballer og skolekomedier har været lyspunkter i den ensformige hverdag; men alt er gået, uden at der er glæder og sorger, der kan fremhæves eller rigtig huskes. For de fleste var det hele måske den rene idyl, men ikke for dem, der hvert ledigt minut prøvede at få det lært, som skulle være lært hjemme, og som regel ikke nåede det. Det er nemlig ikke spor sjovt at møde uforberedt og uden seddel. Der er muligvis en del, der ville ønske, at de kunne gå skolen om, men det gør jeg i hvert fald ikke.

Når jeg tænker tilbage på de lærere, jeg har haft eller hørt omtale, spørger jeg mig selv, hvorfor lektorer og adjunkter med få undtagelser er så forskellige mod voksne og mod skoleelever. For en stor del skyldes det nok usikkerhed overfor eleverne, at de sådan skjuler sig bag masken. En hidser sig bevidst op, en anden tager feltherremine på,

og adskillige andre har tilegnet sig særheder, som kun kan tænkes i forbindelse med en skole. Jeg misunder ikke de kommende elever.

Nu, da jeg har tænkt min skoletid nærmere igennem, er jeg glad over, at jeg snart er færdig, da jeg ikke kunne tænke mig at gå i skole tre år endnu og blive behandlet i den grad som barn af lektorer og adjunkter, der har så meget at skulle have sagt. Jeg tror ikke, at jeg, engang voksen, vil sende vemodstanker til hin „vidunderlige“ tid, jeg tilbragte på denne ærværdige skole.

Og hvad stiller så dansklæreren op med sådan en svada? „Hidser han sig op?“ Tager han feltherremine på? Nej, han skriver bare følgende i stilebogen:

Du ender som bestyrelsesmedlem i Roskildenser-Samfundet. Det kan jeg læse ud af det hele.

Kan en stil som ovenstående overhovedet kommenteres klogere eller bedre? Er lektor Johannsen ikke en fin pædagog?
St. 22.

Fra komedien i Roskilde

Så sad jeg atter engang forventningsfuld i „Prinsen“s store sal. I 9 år havde jeg ikke været der, for det var altid gået sådan, at mit danmarksbesøg på ingen måde passede med tidspunkterne for Roskildenser-Samfundets fester. Men nu var chancen der, og jeg glædede mig utroligt og var også en lille bitte smule misundelig! Det var altid sjovt selv at være med „bag og på scenen“, men det kan jeg jo ikke længere — om ikke af andre grunde så fordi det er lidt besværligt at komme til prøve i Roskilde fra Vestafrika!

Men her sad jeg altså, iblandt et veloplagt publikum, lydhørt og interesseret. H. C. Andersen skulle også fejres af Roskildenser-Samfundet, og stykket var „Den nye Barselstue“, den af H. C. Andersens komedier, der i hans tid blev mest påskønnet og gjorde virkelig lykke. H. C. Andersen nærrede jo en ulykkelig kærlighed til alt, som havde med teatret at gøre, og ligesom poeten Jespersen har haft

besværligheder med kritikerne, havde H. C. Andersen det også. Man kan næsten sige, at dette stykke er en slags „Tak for sidst“ fra H. C. Andersen.

Titlen bringer straks tanken hen på Holberg, og stykkets personer er faktisk helt holbergske. Der er virkelig lune i det lille stykke, og spilles det blot let og livligt, er det en fornøjelse at overvære.

Roskildenser-Samfundets skuespillere gjorde udmærket fyldest, og man mærkede en instruktørs faste og sikre hånd bag det hele. Nå, det ventede man jo også, når man i programmet havde set, at det var „unge Holger“, der stod for det hele. I ham har Roskildenser-Samfundet en god kraft, og det har glædet mig at læse om hans virke, når „Roars Kilde“ er nået ned til Sekondi og atter beretter om en vellykket forestilling med *Holger Nielsen* som instruktør.

Men hvad er en instruktør uden gode skue-

spillere? De stod heldigvis til hans rådighed, og det var svært at sige, hvem der var bedst. *Niels Borch* som poeten var udmærket — forlæst og verdensfjern, men samtidig pint af en dårlig samvittighed. Hans lille, søde, husmoderlige og tomhjernede kone blev rigtigt spillet af *Else Tingleff*. Hun vimsede om i stærk betagelse af sin digtermand, men sørgede også for, at barselgæsterne fik deres materielle hunger tilfredsstillet ved et godt frokostbord. Selv digtere skal jo spise.

Den virkelige „Mutter“ til „barnet“, doktor *Wendel*, var truffet rigtigt af *adjunkt Michelsen*, og man turde håbe, at Christine med tiden kan få livet ham lidt op. Christine blev spillet med lune og kvindelig sødme af *Grete Sieck Christensen*, der jo igennem snart mange år har været at finde på rollelisten ved Roskildenser-Samfundets forestillinger, og altid har gjort berettiget lykke.

Så var der alle de andre herlige barselgæster, og som altid må man fremhæve *Karen Andersen-Rosendal!* Hvor var jeg ked af, at jeg ikke havde set hende som *Ofelia* i *Hamlet*-forestillingen — det må have været herligt. Her havde hun en lille rolle, men den blev spillet perfekt. Man måtte jo også overgive sig, når man så hende som *Frøke-*

nen sammen med *Ingolf Brisson* som hendes elskede „*Secrétaire*“. Da rullede latteren gennem salen, og sammenspillet var godt mellem de to. *Secrétaire* er ikke nogen nem rolle at spille, men *Ingolf Brisson* var sjov i ordets egentligste forstand.

Fruen, der absolut skulle have Poeten til at skrive et værk for sig, var dygtigt og morsomt spillet af *Gunhild Andersen*, og *Holger Nielsen* som rebslageren var heller ikke til at stå for.

Oluf Poulsen som den snobbede og ondskabsfulde *particulier* var af stor virkning. Han var glimrende maskeret og kunne naturligt give den sjællandske, stevnske dialekt til fuldkommenhed.

Man må tilgive mig, at jeg fremhæver *Niels Damgaard* af de øvrige barselgæster. Hans *Komponist* var pragtfuld. Nok vidste jeg fra gamle dage, at *Niels Damgaard* var musikalsk, men tænk alligevel, hvad han må have fået ud af mine sangtimer i sin tid!

Rønø, en af Roskildenser-Samfundets støtter, var god som redaktøren og kritikeren, og baronen, *Rasmus Jacobsen*, og maleren, *Jørgen Birkegaard Jensen*, ydede også deres til, at forestillingen blev så vellykket.

Kostumer og maskering må ikke glemmes,

Barselgæsterne lykønsker den ulyksalige poet.

Adjunkt Michelsen som dr. Wendel klinker med Christine, Grethe Sieck Christensen.

da de har deres store andel i en forestillings-sukces, og her var alt i orden.

Det var en aften, jeg sent vil glemme, og jeg glæder mig til ad åre, når jeg bosætter mig i Danmark igen for alvor, at kunne være

til stede ved en masse Roskildenser-Samfundsforestillinger. — Men allerførst glæder jeg mig til at komme med til rusfesten i Roskilde i sommeren 1956, og det er der ikke så længe til — heldigvis.

Emmy Olsen.

Hilsen fra en tidligere lærerinde

Samtidig med anmeldelsen af komedien sendte Emmy Olsen, skolens tidligere afholdte lærerinde Emmy Moes, os en beskrivelse af sit liv i Vestafrika. Da det sikkert vil glæde mange af hendes gamle elever at høre, hvordan hun har det, bringer vi her et uddrag af brevet:

Det var en oplevelse for mig at overvære forestillingen i Roskilde, og det er virkelig sandt, at jeg sad og blev en smule misundelig. Der er så uendelig lidt af den slags her i Vestafrika, hvor afrikanerne selv stadig

står på et primitivt standpunkt og skal hjælpes i gang med den slags kulturelle foreteelser. Europæerne har sommetider en amatørforestilling i en af klubberne, men også det er svært at få stillet på benene, da alle regeringsfolk og forretningsfolk har så korte „ture“, højst 18 måneder, og for regeringsfolkene vedkommende bliver de forflyttet til en anden station midt i deres „tur“. Det skaber ingen kontinuitet, og det besværliggør slige foretagender.

Selv har jeg af og til lidt at gøre for British Council. Jeg har haft nogle udsendelser fra den lokale radiostation om musik med demonstrationer, enten klaver eller grammo-

fonplader. Vi har haft et par offentlige koncerter i årenes løb med mig som pianist, så det holder fingrene i gang. Mit klaver duer endnu, men mens jeg i Siam kunne få det tilset og stemt regelmæssigt, er det meget vanskeligt her. På hele Guldkysten er der nok ikke mere end en halv snes klaverer blandt alle europæerne. Afrikanerne har nogle til deres danseorkestre, men meget er det ikke.

Nu er dette ikke det primitive Afrika, og var vi kommet til at bo oppe i det nordlige, kunne jeg nok have berettet en del om naturfolk og deres levevis. Herved har vi kystbefolkningen, der altid er kommet mere i kontakt med den øvrige verden, og som derfor også har mistet deres oprindelige præg og erhvervet sig en overfladisk „kultur“, kort sagt er de hverken det ene eller det andet. Stemningen her er god — intet had som i Kenya eller Sydafrika, heldigvis. Det sidste sted tror jeg ikke, at jeg kunne leve.

Personligt har jeg det godt i dette mit efterhånden ikke mere så nye liv. Vi bor vidunderligt lige ud til Atlanterhavet, har stor have, holder fine høns, har hunde og katte, så det nærmest er en hel lille lystgård. Min mand har et meget stort job herved efterhånden. I 1950 var der i hans firma 12—14 europæere. Nu er der 42, hovedsagelig danskere, men også tyskere, hollændere og selvfølgelig englændere. Savmøllen er kernen i det hele, men desuden har vi storimport og

også anden import, kort sagt et almindeligt Ø. K. kontor.

Min lille datter Tine er nu snart klar til at drage hjem til Danmark for at gå i Mørks skole i Hillerød. Hun bliver 8 år i november og går i 3. klasse hos „fru Olsen“. Vi holder skole tre dage om ugen, hvor vi ikke er mor og Tine, men lærerinden og eleven. Hun siger „De“ til mig, og vi gennemfører nu på tredje år komedien konsekvent. Vi har det vældig hyggeligt, og pigen er flittig. Hun gik i Valby skole de tre måneder, vi var hjemme i vinter, og klarede sig fint. To dage om ugen går hun hos nogle irske nonner for at være sammen med andre børn. Hun er komplet tosproget til stor fryd for mig. Musikalsk er hun absolut også og har spillet hos „fru Olsen“ i godt et halvt år. I vore sangtimer synger vi kanon'er i lange baner — kort sagt har vi det dejligt.

Til april kommer Tine og jeg hjem, og min mand kommer i maj. Efter sommerferien skal Tine i rigtig skole.

Jeg var meget glad for at være med til Roskildenser-Samfundets komedie. I programmet stod der, at „der var dans bagefter“. Det måtte jeg også med til, men det blev nu mest til snak og sludder, når jeg mødte gamle elever fra min tid og naturligvis måtte have en masse at vide om deres liv og færden, siden vi sidst havde set hinanden.

De bedste hilsener til alle. *Emmy Olsen.*

Generalforsamlingen

Roskildenser-Samfundets årlige generalforsamling blev holdt den 6. november 1954 i Katedralskolens festsal.

Rektor *Fogb* valgtes til dirigent og gav straks ordet til formanden, direktør *H. Sprechler*.

Først mindedes formanden de medlemmer, der var gået bort siden sidste generalforsamling. Det var: Overingeniør *P. V. Christensen* (st. 1893), rektor *A. Willumsen* (st. 1895), murermester *E. Kornerup* (udgået fra skolen 1897), fru *Lilli Schaldemose* (st.

1910), læge *Aksel Larsen* (st. 1925), dyrlæge *Svend Christensen* (st. 1912) og læge *F. Hannecke* (st. 1917). Generalforsamlingen mindedes de afdøde ved at rejse sig.

Derefter aflagde formanden beretning for det forløbne års virksomhed inden for foreningen og kom også ind på fremtidsplaner. Bestyrelsen havde drøftet, om tiden ikke var inde til en omlægning af formen for foreningens fester. Medlemstallet var nedadgående, og denne kendsgerning havde givet stødet til, at bestyrelsen nu overvejede, om ikke rusfesten med jubilarerne som gæster burde

henlægges til translokationsdagen, hvor det var sommer, og alt stod i festens tegn.

Ligeledes påtænkte det, at den såkaldte „Københavnsfest“ fremtidig skal henlægges til Roskilde. Endelig tænkte man på at afholde generalforsamlingen om efteråret i København i forbindelse med en tvangfri underholdningsaften med dans.

Formanden oplyste, at medlemstallet er 1012 mod 1034 i fjor.

Angående planen om udgivelsen af et værk om Roskilde Katedralskoles historie er det tanken at rette en henvendelse til dr. phil. *Ada Bruhn Hoffmeyer* om at påtage sig arbejdet. I årets løb var der indkommet et beløb på ca. 2000 kr. til dette formål. Et sådant værk vil antagelig komme til at koste ca. 30.000 kr., hvorfor formanden varmt henstillede til medlemmerne at yde bidrag til denne sags løsning. Fonden er i øjeblikket på omtrent 7000 kr.

Formanden omtalte herefter den nye låneordning, hvorefter også medlemmer, der endnu ikke har bestået første del af en embeds-eksamen, kan låne af Roskildenser-Samfundets studie- og lånefond. Der havde ikke været en eneste ansøger, hvilket bestyrelsen fandt mærkeligt og beklageligt. Muligvis er de nye regler endnu ikke tilstrækkelig bekendt.

Efter aftale med rektor *Fogh* vil forenin-

gen for fremtiden selv uddelé sine legater ved translokationen.

Da kassereren, lektor *Werner*, havde forelagt det reviderede regnskab, aflagde fabrikant *Knud Michelsen* beretning om studie- og lånefonden. Der var i årets løb givet 7 nye lån a 2000 kr., og der var stadig 14.000 kr. disponible som lånerkapital. I årenes løb er der ialt bevilget 95 lån.

Til bestyrelsen genvalgtes direktør *H. Sprechler*, lektor *A. Werner*, teaterinspektør *Holger Rørdam*, fuldmægtig *N. C. Nebelong* og musikpædagog *Karen Andersen-Rosendal*. I stedet for cand. mag. *Helge Andersen*, der er blevet adjunkt i Thisted, valgtes stud. mag. *Kirsten Budtz-Olsen*. Til revisor valgtes i stedet for sparekassedirektør *Holme*, der ønskede at fratræde, sparekassefuldmægtig, cand. jur. *Poul Hansen*.

Der blev rettet en tak til redaktør, cand. mag. *Poul Engelstoft*, der stadig sørger for den fuldstændige liste over årets jubilarer.

I tilslutning til formandens beretning havde flere medlemmer ordet, bl. a. direktør *A. Fang*, landsretssagfører *B. Svarre Nielsen*, fuldmægtig *Martin Nielsen* og ingeniør *Smidt*.

Generalforsamlingen sluttede med, at forsamlingen udbragte et leve for dirigenten.

Stiftelsesfesten 1954

Lørdag den 6. november mødtes medlemmer, jubilarer og dimittender til festmiddag på hotel „Prinsen“ i Roskilde.

Formanden bød velkommen, specielt til skolens lærere med rektor *Fogh* i spidsen. Derefter uddeltes Wald. Oxholms legat til stud. polyt. *Knud Vagn Valbjørn*.

Aftenens rustale blev holdt af professor *K. O. Møller*, der tog sit udgangspunkt i tiden umiddelbart før den første verdenskrig, hvor han selv blev student.

Taleren sagde bl. a.: Man taler om de gode gamle dage, om klunketiden eller om dengang, da grove sociale uretfærdigheder tolereredes som selvfølgeligheder. Alle tre opfattelser er ensidige. Den tid rummede som

tiden i dag både store værdier og store forsyndelser og fejl. Men de tekniske fremskridt er uhyre. Vi kan nu udforske rummet og se ned på bunden af verdenshavene, bevæge os hurtigere end lyden, destruere storbyer med en enkelt bombe, helbrede sygdomme, der for få år siden var dødelige, og måske lykkes det videnskabsmændene en dag i laboratoriet at skabe liv af støv. Alt dette gør menneskene overmodige, men fylder dem samtidig med angst og uro.

Derfor fyldes restaurationer og forlystelsesstederne; rejsebureauerne har travlt som aldrig før, og i et fantastisk omfang hengiver menneskene sig til brugen af narkotika.

Det er, ligesom man fornemmer menneske-

nes frygt for følgen af at have ranet noget af gudernes magt.

Sådan er den verden, I unge nu skal erobre og forme, som I nu kan det. Jeg har kun eet råd at give jer på livsvejen: Vær nøjsomme! Find de stille, nøjsomme glæder, de rigeste og mest holdbare vi har: Glæden over solen, blæsten og havet, glæden over følfoden ved grøftkantene, som motorcyklisten drøner forbi. Dimittenderne leve!

Formanden oplæste derefter navnene på samtlige jubilarer. Hver enkelt af både 25-års, 40-års, 50-års og 60-års jubilarerne rejste sig, og alle holdene blev hyldet med klapsalver. På 25-års jubilarenes vegne takkede distributionschef *Poul B. Christensen* (student) og grosserer *P. Quist-Sørensen* (realist). På 40-års jubilarenes vegne takkede ekspeditionssekretær *Edith Kjær* (student) og gårdejer *P. H. Freitag* (realist), og på 60-års jubilarenes vegne fhv. amtsforvalter *Schlichtkrull*. For dimittenderne takkede student *Palle Pagsberg*. Øvrige talere var bl. a. dr. med. *Oluf Poulsen*, orlogskaptajn *Hervad-Jørgensen* og landsretssagfører *B. Svarre-Nielsen*.

Efter middagen fortsattes aftenen i festlig stemning med bal til kl. 2.

Lektor W. Schoustrup fylder 95

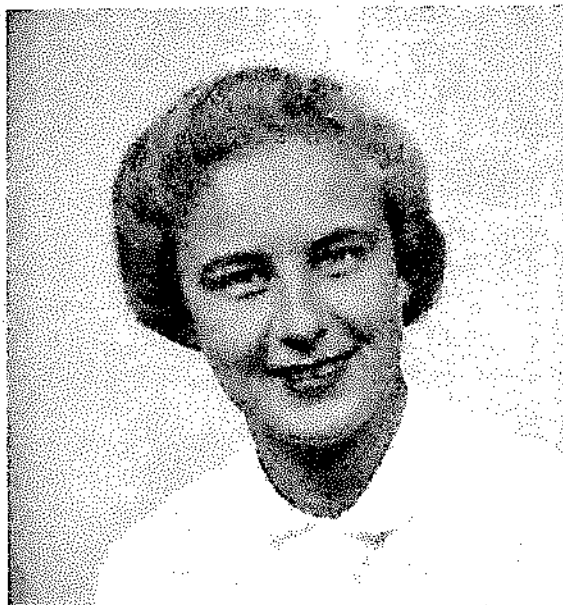
I år har forhenværende lektor *William Schoustrup* opnået den høje alder af 95. Han fortæller i et radio-interview om, hvordan det føles at blive så gammel, og efter hans mening er det simpelthen en ulykke. Han henviste til det gamle ord: Den, guderne elsker, dør ung.

Når man er blevet så gammel som jeg, siger lektor Schoustrup, ønsker man kun den lange hvile. Det er ikke morsomt at blive gammel i atomalderen.

Det er nu ikke, fordi tiden falder ham lang. Han studerer stadig græsk, fransk og svensk, og når han skal hvile sig ind imellem studierne, sætter han sig til klaveret. Han er stadig en udmærket pianist trods sin høje alder.

I 34 år virkede lektor Schoustrup ved Roskilde Katedralskole. Så syntes han, at han havde gjort sin borgerpligt og tog sin afsked.

Nyt bestyrelsesmedlem

På sidste generalforsamling fik foreningen et nyt bestyrelsesmedlem, nemlig stud. mag. *Kirsten Budtz-Olsen*, datter af læge *Budtz-Olsen*, Roskilde. Det nye bestyrelsesmedlem er kun 22 år og student fra 1953. Det er meget vigtigt, at der i bestyrelsen er en repræsentant for de yngre årgange, og der kunne man vist ikke have fundet nogen bedre end *Kirsten Budtz-Olsen*. Blandt kammerater kender man hende bedre under navnet *Sysser*, og da hun er vellidt af alle og kendt som en god kammerat, kan de unge være trygge ved at vide hende i bestyrelsen. Hun vil være deres fortaler, hvor det behøves. *Sysser* har gymnastik og engelsk som fag, og allerede i sommer afsluttede hun gymnastik-eksamen. Det medførte, at hun efter sommerferien blev ansat ved Katedralskolen som vikar i gymnastik, en stilling hun desværre må opgive om kort tid, da engelskstudierne vil komme til at optage al hendes tid.

Bestyrelsen byder det nye medlem velkommen i deres midte.

Årets jubilarer

Ved redaktør, cand. mag. Poul Engelstoft

60 års jubilarer.

Studenterne fra 1895

- Bertelsen, A. L.*, læge, medicinalkonsulent for Grønlands styrelse, d. 18. okt. 1950 på Frbg.
Engelstoft, Poul, redaktør, cand. mag., Vestervoldgade 115, Kbh. V.
Hansen, K. P., nu: *Preben*, fhv. kontorchef i landbrugsministeriet, Kristianiagade 22, Kbh. Ø.
Hegge, Georg, apoteker, Skive, d. 11. marts 1945.
Holbek, S. B., journalist, cand. theol., d. 2. okt. 1942 på Frbg.
de Klauman, J. R. E., politifuldmægtig, cand. jur., d. 30. jan. 1948 på Frbg.
Larsen, L. M., cand. phil., d. 7. febr. 1912 i Tune.
Pedersen, C. V., ingeniør, d. 2. febr. 1937 i Gentofte.
Redøhl, A. F. J., journalist, d. 21. dec. 1935 på Frbg.
Sarauw, K. S., lektor i Nykøbing F., d. 10. juli 1944 i Kbh.
Smidt, H. N., læge, d. 11. juni 1954 i Kbh.
Steiness, G. F., stationsforstander, d. 31. okt. 1946 i Fakse.
Willumsen, A. J., rektor, borgmester, d. 29. april 1954 i Kbh.

Realisterne fra 1895

- Bertelsen, A. C.*, grosserer, d. 2. okt. 1955 på Frbg.
Børresen, A., grosserer, d. 4. juli 1953 i Kbh.
Christensen, A. F. V., revisor, Vestensborg allé 38, Nykøbing F.
Engelstoft, L., godsekspeditor, direktør, d. 10. okt. 1948 i Roskilde.
Hansen, N. F. C., brændehandler i Roskilde, d. 28. dec. 1917.
Jensen, L. P., telegrafbestyrer, d. 8. marts 1949 i Kbh.
Kornerup, H. J. B., kreditforeningsdirektør, Århus, d. 1. april 1941.
Thygesen, C. J. P., maskinfabrikant, Hjørring, d. 6. marts 1935.

Dimittender af 4. studerende klasse 1895

- Hallas, A. T.*, tandlæge i Tetuan i Marokko, d. 24. marts 1930.
Schiøtz, G., arkitekt, Forårsvej 16, Charlottenlund.

50 års jubilarer

Studenterne fra 1905

- Delbanco, O. A.*, dommer, Nykøbing F., d. 12. nov. 1949.
Hauch, Ella, gift *Luker*, 27 Bramstan Gardens, Bramley, Leeds, England.
Hansen, Thomas P. Frølund, cand. jur., fhv. sagfører, Lille Strandstræde 20, Kbh. K.
Kalf, H. K., fhv. sognepræst, Slotsheerrensvej 247 B, Vanløse.
Madsen, E. E., politimester, Rudkøbing.
Nielsen, A. M., civilingeniør, fabrikant, Chr. Winthersvej 22, Nykøbing F.
Olsen, O. A., civilingeniør, d. 8. nov. 1912 i Kbh.
Teglbjærg, A., overingeniør, Langelinie 105, Odense.

Realisterne fra 1905

- Bencke, A.*, do Loders Lime Co. Ltd., Exshaw, Alberta, Canada.
Bergemann, F., direktør, Ringsted.
Hærreschou, P. H., stationsforstander, Hellerup.
Jensen, J., urmager ved Københavns belysningsvæsen, Lundgårdet 3, Vanløse.
Lange, A. L. A., overlærer, Stege.
Nielsen, A., ingeniør, fabrikant i Vedbæk, d. 21. dec. 1934.
Nielsen, C. P. H. L., navneforandring til *Helme*, civilingeniør, d. 24. april 1955 i Kbh.
Sørensen, A. B., navneforandring til *Kranholm*, stud. polyt., d. 5. febr. 1913 i Roskilde.
Tillisch, H. W., godsejer, Øbjerggaard pr. Lundby.
Østerby, O., tandlæge, Værnedamsvej 17, Kbh. V.

Dimittender af 4. studerende klasse 1905

- Geertsen, Axel H. D.*, direktør, d. 12. maj 1952 i Kbh.
Hertel, Valdemar, civilingeniør, Folevænget 20, Charlottenlund.
Kierkegaard, E. A., bestyrer af Landmandsbankens afdeling i Rødby, d. 12. febr. 1927.
Lundberg, Johs., driftsmester ved Århus oliemølle, d. 19. jan. 1929.

40 års jubilarer

Studerterne fra 1915, nyspr.

- Blauenfeldt, Johs.*, bibliotekar, cand. theol., Stevnsgade 39, Kbh. N.
Hansen, Svend Johs., nu: *Harsting*, læge i Haslev.
Hartmann, Else, nu: fru *Armin*, Hartmannsvej, Karlslunde Strand pr. Greve Strand.
Heegaard, Knud, tandlæge, Vestervoldgade 86, Kbh. V.
Ingerslev, Vitus, bankfuldmægtig, Willemoesgade 8, Kbh. Ø.
Jensen, Anna Margrethe, enke efter overass. ved DSB A. Petersen, Østergade 38, Roskilde.
Jensen, Dagny Høeg, gift med oberst Bosse, Kasernen, Viborg.
Larsen, Aage Johannes, fabrikant, Præstelængen 4, Kbh. NV.
Neergaard, Hans P. Rottbøll de, grosserer, Johannevej 8 A, Charlottenlund.
Smith, Isa Wiggers, Den danske legation, Rom.
Sørensen, Asger Lund, nu: *Lund-Sørensen*, sognepræst, Bispebjerg Parkallé 7, Kbh. NV.
Tholstrup, Laurits, direktør, konsul, Vingaardsallé 14, Hellerup.
Vest, Emil, parcellist, Jyllinge pr. Roskilde.

Studerterne fra 1915, matem.

- Andersen, Ejnar*, læge, Allingåbro.
Christensen, Kaj, civilingeniør, værkstedsbestyrer, Amagerfælledvej 40, Kbh. S.
Hansen, Helge Rosvinge, nu: *Rosvænge*, operasanger, Fournier Gasse 9, Wien 13.
Harbøe, Svend, arkitekt, Hegelsvej 10, Charlottenlund.
Nielsen, Martin, hospitalsforvalter, Ved Klosteret 15, Kbh. Ø.
Nordentoft, Knud, læge, Varde, d. 1. dec. 1944 i Husum, Tyskland.
Nørregaard, Helge, ingeniør, Faksegade 28, Kbh. Ø.
Pedersen, Hans Gabriel, nu: *Ejrnæs*, civilingeniør, Himmelev pr. Roskilde.
Schmidt, Ulf, oberstløjtnant, d. 30. marts 1953 i Hjørring.
Vejlbye, Karl, realskolebestyrer, cand. theol., Hinnerup.
Willumsen, Gregers, sektionsingeniør, Ørumsgade 42, Århus.

Realisterne fra 1915.

- Andresen, Erik*, nu: *Onsgaard*, proprietær, Bakkegaard pr. Herlufmagie.
Bech, Georg, proprietær, Havdrupgaard pr. Havdrup.
Christensen, Ellen Mathilde, gift med forstander Steensberg, Næsgaard pr. Stubbekøbing.
Fischer, Paul, købmand, Nørre alle 86, Århus.
Hansen, Else Marie, stenograf i arbejdsgiverforeningen 1920—37, nu gift med juveler Will. Vonsild, Strandgade 46, Kbh. K.
Hansen, Hans, gårdejer, Øm pr. Roskilde, d. 20. jan. 1953.
Henningsen, Karen, nu: *fru Henrichsen*, kontorassistent i post- og telegrafvæsenet, Venne-
mindevej 2, Kbh. Ø.
Loppenthin, Chr., grosserer, d. 30. marts 1937 i Charlottenlund.
Nielsen, Carl Fjord, politiassistent, Rebekkavej 22, Hellerup.
Nielsen, Carl Gudmand, lærer ved Epileptikerhjemmet i Nyborg.
Nielsen, Knud Eskild Daldorph, skytte og skovfoged, Teglværksgården, Tåstrup pr.
Holbæk.
Pedersen, Poul, købmand, Trekronersgade 42, Valby.
Sandø-Pedersen, Clara, nu: *Sandø*, børnehaveleder, Englandsvej 44, Kbh. S.
Skov, Helge Teilmann, mejeriejer, Maple Street 66, Guelph, Ont., Canada.

25 års jubilarer.

Studerterne fra 1930, nyspr.

- Balslev, Oluf*, sognepræst, Stenløse pr. Sct. Clemens, Fyn.
Blom, Knud Emil, grosserer, 643 Lake Shore Road, Minico, Ont., Canada.
Blumensaudt, Esther H., frue, Strandboulevard 18, Kbh. Ø.
Bredsdorff, Elias L., docent, 35 Millington Road, Cambridge, England.
Flensborg, Lizzie W., gift med tandlæge P. Nielsen, Kong Valdemarsvej 22, Roskilde.
Hansen, Hardy L., korrespondent, Kretavej 19, Kbh. S.
Hansen, Margrethe, gift med gårdejer Larsen, Ramsøllille pr. Gadstrup.
Jensen, Bernhardt Erland, nu: *Erland-Jensen*, dyrlæge, Gølstrup.
Leisner, Valdemar A., købmand, Køge.
Lorenzen, Friedrich N., residerende kapellan, Hirtshals.
Lorenzen, Nikolai Johannes, residerende kapellan, Rentemestervej 24, Kbh. NV.
Møllerup, Inger P., læge, Roskildevvej 295, Valby.
Nielsen, Frode K. F., tandlæge, N. Voldgade 94, Kbh. K.
Olsen, Poul Chr., grosserer, Ulriksdalsvej 1, Valby.
Quistorff, Lone M. M. H., gift med fuldmægtig i Nationalbanken Porsdal, Dr. Margre-
thesvej 4, Roskilde.
Rasmussen, Axel O., sekretariatschef i borgerrepræsentationen, Vilvordevej 57, Charl.
Rosenørn, Else Agnete, gift med assurandør K. Bille Martens, Thor Langesvej 15, Odense.
Varming, Troels Chr., overlæge, Christiansholms Parkvej 16, Klampenborg.

Studerterne fra 1930, matm.

- Alsbæk, Helge*, læge, Skævinge.
Andersen, E. Hermød, lektor, cand. mag., Kronprinsensvej 4 B, Kbh. F.
Andersen, Johannes, bibliotekar, cand. mag., Aarhus statsbibliotek.
Carlsen, John C. M., civilingeniør, Snebærvænget 17, Lyngby.
Felding, Knud, landbrugskandidat, fuldmægtig, Friheden, Frederiksborgvej, Roskilde.
Flensborg, Erhard W., overlæge, dr. med., børnehospitalet, Martinsvej, Kbh. V.

Hansen, Hans Henn., laboratorieforsker, cand. pharm., Vasevej 2, Holte.
Johansen, Poul, civilingeniør, brandinspektør, P. P. Ørumsgade 38, Århus.
Knuth, Eggert Chr. Fl., greve, nu: *Knuth-Winterfeldt*, professor, Kildeskovsvej 52, Gentofte.
Sahl, Krista M. L., gift med snedker Henriksen, Genuavej 36, Kbh. S.
Wern, H. Ejgil, kommandørkaptajn, ceremonimester, kammerherre, Hesselvang 9, Hellerup.
Würtz, Poul, kommandørkaptajn, Suensonsgade 51, Kbh. K.

Realisterne fra 1930.

Christiansen, Grethe Sonja, gift med E. Stub Larsen, Hostrups Have 23, Kbh. V.
Clausen, Harald Rye, grosserer, Vodroffsvej 11, Kbh. V.
Esbjerg, Jørgen R., tandlæge, Rødding.
Hansen, Mylius B. H., bankfuldmægtig, Roskilde Bank, Roskilde.
Hasbølt, Ragnhild H., lægesekretær, Solrød pr. Haydrup.
Hasselbalch, Rasmus M., maskinmester, Juelsmindevej 22, Vanløse.
Jans, Erika, gift med assistent J. Jessen, Stengaardsparken 17, Søborg.
Jeppesen, Børge G., nu: *Guldborg*, købmand, Ø. Boulevard 4, Nakskov.
Jepsen, Agnes Sofie, gift med kommissionær H. Larsen, Tunnelvej 20, Glostrup.
Kelp, Jørgen, forretningsfører, Bakkevej 7, Vejen.
Kjær, Lilli A. J., gift med salgsinspektør H. Andreasen, Søager 13, Gentofte.
Mayritz-Clausen, Knud M., nu: *Mørch*, distriktschef, Funkevej 23, Hillerød.
Michaelsen, Paul O. L., bogholder, d. 24. juni 1950 i Kbh.
Møller, Esther E., gift med direktør G. F. Westring, Søsund teglværk pr. Maaløv.
Nielsen, Arne J., nu: *Dyrum-Nielsen*, proprietær, Charlotttegaard pr. Hedehusene.
Nielsen, Arne Strange, førstelærer, Benløse pr. Ringsted.
Nielsen, H. Børge, lagerchef, Overskousvej 18, Valby.
Nielsen, Marie S., væverske, Hersegade 16, Roskilde.
Olsen, Valdemar N., elektriker, d. 31. aug. 1934 i Roskilde.
Petersen, Johan A. A., repræsentant, Sundholmsvej 13, Kbh. S.
Raffenberg, Helge, radiotelegrafist ved United Nations, Faredkot House, Lytton Road, New Delhi, India.
Sørensen, Grethe, gift med manufakturhandler V. H. Knudsen, Ingersvej 10, Glostrup.
Vedel, Therese C. A., sekretær, Gl. Jernbanevej 17, Valby.

Årets dimittender

STUDENTEREKSAMEN

Nysproglig retning:

Else Boye Andersen (gdr., Hellested). *Jørgen Andersen* (afd. maskinmester, Tølløse). *Anne Grete Baunbæk* (maskinpasser, Roskilde). *Bent Christensen* (elektricitetsværksarbejder, Thisted). *Grete Hansen* (snedker, Køge). *Jørgen Chr. Hermansen* (sognepræst, Reerslev). *Niels Heine* (prokurist, Glostrup). *Niels Peter Lassen* (førstelærer, Vridsløse). *Bente Jørgensen* (slagtermester, Kr. Hyllinge). *Ulla Jørgensen*, (fabriksmester, Køge). *Anita Miran* (grosserer, Valby). *Karen Mortensen* (overlærer, Køge). *Lis Ostfeld Møller* (grosserer, Køge). *P. Eskild Damgaard Nielsen* (gdr., Kr. Sonnerup). *Jens-Ebbe Strandgaard* (lærer, Roskilde). *Hanne Vibeke Pilegaard* (gdr., Benløse). *Ulla Poulsen* (fuldmægtig, Himmelsev). *Karen Bovin Raphaelsen* (dir., Glostrup). *Grethe Høst Saunte* (starter, Kbh.). *Ulla Thomsen* (lægesekretær, Roskilde). *Anna Lise Andersen* (mejeribestyrer, Kamstrup). *Grethe Frederiksen* (kommissionær, Ll. Skensved). *Ole Frederiksen* (bankrevisor, Roskilde). *Jørgen Steen Jørgensen* (grosserer, Glostrup). *Merete Våd Larsen* (gdr., Snekkerup). *Chr. Møller-Christensen* (læge, dr. med., Roskilde). *Annemarie Nielsen* (købmand, Roskilde). *Ib Anders Nielsen* (lærer, Kværkeby). *Jytte Nielsen* (lagerforvalter, Roskilde). *Asger Johs. Pilegaard* (forpagter, Slimminge). *Poul Schiøler* (biskop, Roskilde). *Kirsten Værbak* (lærer, Agerup).

Sproglige studenter 1955

Matematiske studenter 1955

Matem.-naturv. retning:

Ellen Grønlund Andersen (bankbestyrer, Viby), *Carl Sander Blumensadt* (assurandør, Glostrup). *Ingolf Brisson* (sognepræst, Herstedøster). *Ove Vagn Hansen* (dir., Roskilde). *Helen Henriksen* (gdr., Lyndby). *Mogens Mandrup Jensen* (fabrikant, Roskilde). *Ruth Inge Jensen* (arbejdsmand, Viby). *Poul Lund* (lærer, Himmelev). *Vagn Mex-Jørgensen* (gdr., Taastrup). *Johan Fr. Ostfeld Møller* (grosserer, Køge). *Mogens Thomas Nielsen* (dir., Holbæk). *Villi Finn Krøjer Olsen* (varmeinstallatør, Glostrup). *Kurt O. Petersen* (benzinforhandler, Roskilde). *Børge Viggo Rasmussen* (parcellist, Roskilde). *John Peter Rasmussen* (trykkerimedhjælper, Roskilde). *Hans Eggert Sørensen* (fabrikant, Glostrup). *Birgitte Wagner* (afdelingsleder, Glostrup). *Karen Wraae* (købmand, Roskilde). *Birte Andersen* (dir., Roskilde). *Bodil Frederiksen* (købmand, Roskilde). *Erik Due Hansen* (markandiser, Køge). *Kirsten Ellebjerg Jensen* (førstelærer, Gørslev). *Kirsten Holde Jensen* (chauffør, Ringsted). *Oluf Johs. Jensen* (afd. købmand, Køge). *Per Ole Gert Jensen* (stadsskoleinspektør, Ringsted). *Bent Jessen Knudsen* (forpagter, Kværkeby). *Ib Miland Petersen* (sognepræst, Thorslunde). *Jørgen Sigvardt* (civilingeniør, Roskilde).

REALEKSAMEN

Oda Andersen (smedemester, Aagerup). *Bente Bro-Jørgensen* (gdr., Ferslev). *Mette Lotte Brusendorff* (dir., Hvalsø). *Niels Jørgen Bruun* (smedemester, Lejre). *Jobanne Foss* (dir., Taastrup). *J. Steen Hansen* (sognepræst, Ørsted). *Birte Bøgeholdt Jensen* (automobilforhandler, Vor Frue). *Jens A. Lyndby Jensen* (sognepræst, Osted). *Jørgen Lyndby Jensen* (sognepræst, Osted). *Flemming H. Jørgensen* (overinspektør, Roskilde). *Ingeborg Larsen* (forstander, Tune). *Hanne Elise Nielsen* (smedemester, Ll. Skensved). *Jørgen Lundgaard Nielsen* (dir., Kbh.). *Kurt Villy Olsen* (gartner, Vridsløselille). *Henny Miland Petersen* (sognepræst, Thorslunde). *Knud A. Petersen* (vognmand, Hvalsø). *Erik Leo Poulsen* (montør, Viby). *Claus Rønø* (kirkegårdsinspektør, Roskilde). *Jette Thiesen* (cand. pharm.,

Hedehusene). *Ole Preben Vestergaard* (afd. gdr., Ramsømagle), *John Chr. Frellsen* (afd. fabrikant, Roskilde). *Inger Birkelund Hansen* (rutebilejer, Roskilde). *Palle Hansen* (dir., Roskilde). *Birte Lizzie Jensen*, (købmand, Kornerup). *Leni Voldby Jensen* (lærer, Roskilde). *Ole Noer Jensen* (købmand, Roskilde). *Birthe Jeppesen* (maskinsmed, Hvalsø). *Jytte Jørgensen* (musiker, Roskilde). *Erik Klemm* (slagtermester, Roskilde). *Kjeld Preisler Madsen* (postbud, Viby). *Birthe Berggreen Nielsen* (biograftejer, Havdrup). *Inge Poul Nielsen* (tandlæge, Roskilde). *Mogens Damg. Petersen* (parcellist, Allerslev). *Niels Jørgen Rasmussen* (bankfuldm., Roskilde). *Birgit Steenholdt* (sygeplejerske, Roskilde). *Kirsten Sørensens* (gdr., Gøderup). *Peter M. Terp* (fabrikant, Himmelev).

Translokation og rusfest 1955

I år var rus- og jubilarsfesten atter henlagt til selve translokationsdagen. Kl. 10 samledes skolens elever med dimittenderne i spidsen i skolegården. Flere jubilarer var også mødt for sammen med de yngre årgange at overvære den højtidelige afslutning på skoleåret. I modsætning til sidste år var vejret fint, og alle dimittenderne fik overrakt deres eksamensbevis af *rektor Fogh* i strålende sol.

Efter rektors tale blev der uddelt en lang række legater. Formanden overrakte selv Roskildenser-Samfundets legater. Foruden de to, der blev uddelt hvert år, var der i år et nyt legat, som kun vil blive uddelt denne ene gang. Formanden oplæste et brev fra en tidligere elev, som i taknemmelighed over et studielån gennem Roskildenser-Samfundet, ville give 142,70 kr. til den matematiske student eller studine, der fik 14,27 (giverens eget eksamensresultat) i gennemsnit til studentereksamen, eller til den, der kom tallet nærmest. Det blev givet til *Bodil Frederiksen*, som havde fået 14,25 i gennemsnit.

Kl. 18 mødtes Roskildenser-Samfundets medlemmer sammen med de indbudte jubilarer og dimittender til en festlig middag på "Fjordvilla".

Der var mødt et stort antal deltagere, og for første gang i foreningens historie var der en 70-års jubilær til stede, nemlig *civilingeniør Holger Neergaard*. De unge studenter og realister kom lige fra eksamensafslutningen og satte med deres strålende humør et umiddelbart livsglædens præg på festen.

Formanden bød velkommen til rektor Fogh, de tilstedeværende repræsentanter for lærerkollegiet samt de mange dimittender og jubilarer, der havde modtaget indbydelsen. Som sædvanlig uddeltes derefter Wald. Oxholms legat, der i år tilfaldt *stud. odont. Gunnar Schiøler*.

Aftenens rustaler var *civilingeniør Ejnæs*. Talen formede sig som et åndrigt causeri over menneskets stilling i tiden med speciel adresse til de unge, der nu stod med foden på det nederste trin af stigen og havde en møjsommelig vandring opad for sig. Det gjaldt om ikke at spille tiden, for de vilde horder af børnerige årgange, der satte både po-

litikere og pædagoger grå hår i hovedet, var på vej, og den, der ikke passede på, kunne let blive rendt over ende i kapløbet.

Det gælder om at dygtiggøre sig, for samfundet er i konstant nød for kvalificerede folk, og heldigvis er der opgaver nok. I virkeligheden er det opløftende at se, hvor meget der findes, der kan gøres bedre. Vær præcis og nøjagtig, sagde rustaleren, med ting og sager, der kan laves præcist og nøjagtigt, selv med dødkedeligt rutinearbejde, som ikke engang indehavere af de højeste stillinger slipper for. Hvad I end kommer til at beskæftige jer med, vil det før eller senere bringe jer i kontakt med mennesker. Nogle videnskabsmænd fordyber sig i teorier, eksperimenter og beregninger over det umåleligt lille atom og det umåleligt store verdensrum, og med et brag er disse abstraktioner inde på livet af os i så høj grad, at de betyder død eller fremtid for menneskene. Taleren formanede de unge til at bygge videre på den viden, de havde fået overladt, i mildhedens og tolerancens ånd. Verden så vel ikke lys ud i dag, men man skulle dog ikke opgive håbet, blot arbejde videre i forfædrenes spor.

Efter rustalen takkede *student Jørgen Sigvardt* på kammeraternes vegne for indbydelsen og udtalte sin taknemmelighed over, at Roskildenser-Samfundet fandtes, så man ikke, selv om man ikke var elev på skolen mere, behøvede at miste kontakten med kammeraterne.

Så kom det højtidelige øjeblik, hvor jubilarene hold efter hold blev råbt op og hilst af alle de tilstedeværende.

Først var det alle 25, 40, 50 og 60 års jubilarene og tilsidst student fra 1885,

civilingeniør *Holger Neergaard*. Den 88-årige 70-års jubilar blev hyldet i varme ord af formanden, og da han senere på aftenen selv henvendte nogle ord til de unge dimittender, ville begejstringen ingen ende tage.

På bestyrelsens vegne talte senere *Rønø* for foreningens æresmedlem *Poul Engelstoft*, der var 60-års jubilar. Taleren takkede Engelstoft for det store arbejde, han hvert år gør for at finde frem til jubilarene, og forsamlingen hyldede jubilaren med et varmt bifald.

I aftenens løb fik repræsentanter for hver af de jubilerende årgange ordet, snart for at takke den gamle skole og dens lærere, og snart for på fornøjelig vis at genopfriske gamle skoleminder. På 60-års jubilarenes vegne talte *revisor A. Christensen*, Nykøbing F., på 50-års jubilarenes *overingeniør Teglbjerg*, Odense, på 40-års jubilarenes *fru Else Hartmann Armin* og på 25-års jubilarenes *lektor Hermod Andersen*, student, og *grosserer Rye-Clausen*, realist. Endelig talte *revisor Norup*, 10-års jubilaren, *arkitekt Sewerin*, *fuldmægtig Gehl* og flere andre. Til festen var der skrevet en række sange, bl. a. en meget smuk sang af aftenens rustaler.

Efter den mere formelle middag gik dansen lystigt i den lyse sommernat til langt ud på de små timer. Genoptagelsen af den gamle tradition med at holde rusfesten om sommeren vakte stor glæde hos jubilarer såvel som hos russerne.

»KILDEKALK«

Ægteskaber mellem kammerater i årets løb: Sygeplejerske *Annelise Pedersen*, r. 1948, og læge *Villars Jørgensen*, st. 1948. *Hanne Find*, r. 1951, og stud. odont. *Niels Damgaard*, st. 1949. *Ann-Lis Mikkelsen*, st. 1953, og *Arne Andersen*, r. 1949. *Anne Katrine Wolfbagen*, r. 1949, og *Børge Dahl*, st. 1949.

Generalforsamlingen holdes i år torsdag d. 3. november i Studenterforeningen i Karnapsalen kl. 19 pr. Derefter er der underholdning og dans i Kongesalen kl. 20,30.

Ansøgninger om lån af Roskildenser-Samfundets understøttelsesfond stiles til bestyrelsen og indsendes skriftligt til formanden, direktør *H. W. Sprechler*, Ole Olsens allé 14, Hellerup.

Hvert år til stiftelsesfesten bliver Wald. Oxholms legat uddelt til en elev, der har forladt skolen indenfor de sidste fem år. Det tilfaldt i fjor stud. polyt. *Knud Vagn Valbjørn* og i år stud. odont. *Gunnar Schiøler*.

Roskildenser-Samfundets fond til udgivelsen af „Roskilde Katedralskoles Historie“ modtager meget gerne bidrag. Medlemmer, der ønsker at fremme udgivelsen, kan indsende bidrag samtidig med kontingentet ved at udfylde bagsiden af giroblanketten. Der indkom sidste år 336,50 kr. som ekstraordinære bidrag fra jubilare og andre.

Medlemstallet er 1111 i år mod 1012 i fjor.

Ved transllokationen i sommer uddelte formanden samfundets to legater til skolens elever. Det var Roskildenser-Samfundets legat, som tilfaldt *Birthe Andersen*, 3 mn b, og Ahlefeldts legat, som gik til *Birgit Steenholt*, real b.

Forårsfesten holdes lørdag d. 6. marts 1956 på „Prinsen“ i Roskilde.

Foreningens gymnastikpræmier blev i år uddelt til pigerne af Karen Andersen-Rosendal. De tilfaldt: *Anna-Lise Andersen*, 3 g ns b, *Grethe Holmberg Frederiksen*, 3 g ns b, *Birthe Lizzie Jensen*, real b, og *Inge Poul Nielsen*, real b. Drengenes præmier blev uddelt af Hans Rønø og tilfaldt *Ingolf Brisson*, III mn, *Claus Rønø*, real a, og *Per Jensen*, III mn.

Præmierne bestod i bægre med inskription.

De unges opmærksomhed henledes på de nye lånebestemmelser, der giver adgang til lån også i de første studieår.

Overlæge Sjøbergs boglegat på 200 kr. er i år givet til stud. med. *Ole Drachmann Madsen*.

Skulle nogen ligge inde med skolebilleder, som kan interessere gamle kammerater, vil redaktionen meget gerne have lov til at låne dem, så de kan bringes i „Roars Kilde“. De bedes venligst sendt til redaktøren, Vesterbrogade 71, København V.

Roskildenser-Samfundets regnskab

1. august 1954—31. juli 1955

A. Kasseregnskab.

Grundfonden:

Overført fra forrige år	kr.	1.000,00
Renter af sparekassebeholdning	„	48,34
	kr.	1.048,34
Renter overført til studie- og understøttelsesfond	„	48,34
Beholdning pr. 31. juli 1955	kr.	<u>1.000,00</u>

Waldemar Oxholms legat:

Overført fra forrige år	kr.	210,57
Renter af obligationer	„	105,00
Renter af sparekassebeholdning	„	3,46
	kr.	319,03
Uddelt ved rusfesterne i 1954 og 1955	„	200,00
Beholdning pr. 31. juli 1955	kr.	<u>119,03</u>

Overlæge Sjøbergs boglegat:

Overført fra forrige år	kr.	3,01
Renter af obligationer	„	200,00
Renter af sparekassebeholdning	„	6,17
	kr.	209,18
Uddelt i 1954	„	200,00
Beholdning pr. 31. juli 1955	kr.	<u>9,18</u>

Fonden vedr. skolens historie:

Overført fra forrige år	kr.	6.738,06	
Renter af obligationer	„	240,00	
Renter af sparekassebeholdning	„	107,63	
Bidrag i årets løb	„	336,50	
			kr. 7.422,19
Køb af obligationer	kr.	4.680,00	
Renter ved køb af obligationer	„	174,67	„ 4.854,67
Beholdning pr. 31. juli 1955			<u>kr. 2.567,52</u>

Studie- og understøttelsesfonden:

Overført fra forrige år	kr.	61.953,47	
Renter af grundfonden	kr.	48,34	
Renter af obligationer	„	690,00	
Renter af sparekassebøger	„	201,65	
Renter af udlån	„	718,42	
Gaver og bidrag fra kontingentbetalere	„	768,20	„ 2.426,61
			kr. 64.380,08
Administrationsomkostninger	kr.	78,00	
Kurstab på obligationer	„	745,00	„ 823,00
Beholdning pr. 31. juli 1955			<u>kr. 63.557,08</u>

Driftsfonden:

Overført fra forrige år	kr.	4.493,98
-------------------------------	-----	----------

Indtægter i regnskabsåret:

Medlemskontingenter	kr.	8,736,00	
Restancer	„	10,00	
Renter af postgiro	„	4,45	
Renter af sparekassebog	„	105,46	
Solgte billetter ved teateraften	„	492,00	
Renter af Ahlefeldts legat	„	545,51	„ 9.893,42
			<u>kr. 14.387,40</u>

Udgifter i regnskabsåret:

Rusfester og generalforsamling	kr.	6.055,72	
Teateraften	„	1.429,09	
Roars Kilde nr. 36	„	2.848,86	
Gymnastikpræmier	„	232,45	
2 flidspræmier	„	400,00	
Gaver	„	25,60	
Administration	„	930,97	
			kr. 11.972,69
Beholdning pr. 31. juli 1955	„	2.414,71	„ 14.387,40

B. Formueregnskab.

<i>Grundfonden:</i>			
Sparekassebeholdning		kr.	1.000,00
<i>Waldemar Oxholms legat:</i>			
Sparekassebeholdning	kr.	119,03	
Kr. 3.000, 3½ % Ny jydsk købst. 9. s.	„	2.100,00	„ 2.219,03
<i>Overlæge Sjøbergs boglegat:</i>			
Sparekassebeholdning	kr.	9,18	
Kr. 5.000, 4 % Østift. Kreditf., 16. s., 1. a.	„	3.725,00	„ 3.734,18
<i>Fonden vedr. udgivelse af skolens historie:</i>			
Sparekassebeholdning	kr.	2.567,52	
Kr. 6.000, 4 % Dansk Stat, S 1987	„	4.530,00	„ 7.097,52
<i>Driftsfonden:</i>			
Sparekasse-, giro- og kassebeholdning			„ 2.414,71
<i>Studie- og understøttelsesfonden:</i>			
Kr. 2.000, 4 % Dansk Stat S 1987 ..	kr.	1.510,00	
Kr. 2.000, 4½ % Østift. Krdf., 13. s.	„	1.710,00	
Kr. 7.000, 4½ % Østift. Krdf., 16. s., 1. a.	„	5.215,00	
Kr. 1.000, 4 % Østift. Krdf., 13. s.	„	810,00	
Kr. 5.000, 4 % Ny jydsk Købstad, 9. s.	„	3.825,00	
Sparekassebeholdning	„	7.340,12	
Udestående lån	„	43.146,96	„ 63.557,08
			<u>kr. 80.022,52</u>

Samtlige værdipapirer er optaget til den ult. juli 1955 noterede køberkurs.

Roskilde, den 26. sept. 1955.

H. SPRECHLER, formand.	AAGE W. PETERSEN, sekretær.	HOLGER RØRDAM
HANS RØNØ	LISE NØRGAARD	KIRSTEN BUDTZ-OLSEN,
N. C. NEBELONG	HOLGER NIELSEN	KAREN ANDERSEN-ROSENDAL

Undertegnede har gennemgået grundfondens regnskab, overlæge Sjøbergs boglegatregnskab, Waldemar Oxholms legatregnskab, regnskab for fonden til fremstilling af et værk om skolens historie samt driftsfondens regnskab for året 1954/55 med tilhørende medlemskartotek og bilag og ikke fundet anledning til nogen bemærkning.

De anførte obligationer, indlånsmidler og kassebeholdning er til stede.

Fra Roskilde Sparekasse forelå attesteret regnskab og formueopgørelse for studie- og understøttelsesfonden.

Roskilde, den 23. september 1955.

POUL MORTENSEN

POUL HANSEN

Kontingentet

andrager 10 kr. for medlemmer over 25 år, ellers 4 kr., og bedes indbetalt på Roskildenser-Samfundets postkonto ved hjælp af indlagte indbetalingskort i løbet af en måned.

Føler nogen trang til samtidig at sende et bidrag til understøttelsesfonden eller til fonden vedrørende udgivelsen af „Roskilde Katedralskoles Historie“, er et sådant meget velkomment. Tallet skal blot udfyldes på bagsiden af giroblanketten.

Bestyrelsen bringer en tak for de beløb, der er indkommet til disse formål i det forløbne år.

Indhold

In Memoriam	1
Lektor Axel Werner	2
Knud Michelsen	3
Da latinen sad i højsædet	6
Formløst brev fra en 60-års jubilar	8
Lektor Aksel Sørensen	9
Hroar	10
En kammeratlig rundbordspassiar	12
Tilbageblik over min skoletid	16
Fra komedien i Roskilde	17
Hilsen fra en tidligere lærerinde	19
Generalforsamlingen	20
Stiftelsesfesten 1954	21
Lektor W. Schoustrup fylder 95	22
Nyt bestyrelsesmedlem	22
Årets jubilarer	23
Årets dimittender	27
Translokation og rusfest 1955	29
„Kildekalk“	31
Regnskab	32

Udgivet af Roskildenser-Samfundet.
Redaktør: Karen Andersen-Rosendal,
Vesterbrogade 71, København V.
Christian Stigaards Bogtrykkeri, Roskilde.

